

Címlap

PORTUGÁL ÉLMÉNYEIM

Két hónapja Portugáliában tanulok és sikerült megszerveznem, hogy tájfutni is tudjak. Ezen apropóból egy kis betekintést nyújtanék a portugál tájfutó életbe. Eddig 3 hétvégi versenyen tudtam részt venni, ami összesen 8 futamot jelentett, mivel itt rendszeresen egy kétnapos versenyen szombat délutánra betesznek egy sprintet unaloműzőnek. Első versenyem nem az Ibériai-félszigeten, nem is Portugáliában volt, hanem rögtön Spanyolországban, Toledóban kezdtem egy ibériai bajnokságon. Ejjel fél 4-re érkezünk meg a zsúfolt tornaterembe, 7 órás buszozás után. De nem is ez a lényeg, hanem az, hogy volt bennem némi félsz, hogy vajon milyen lesz egy ilyen teljesen ismeretlen típusú terepen futni. De aztán a pálya háromgyedéig nem is volt semmi gond technikailag, jól ment, de persze azért biztonsági megoldásokat választottam sok helyen. Ezután meg valószínűleg a bekövetkezett fáradtságomnak köszönhetőek az elkövetett kisebb-nagyobb hibák, mivel rögtön bedobtak a mélyvízbe egy D21E-s pályával, ami 9,7 km volt 230 m szinttel... Ez meglepett, de aztán kiderült, hogy 21-en kívül máshol nem is indulhattam volna, mert itt a kategóriák máshogy vannak beosztva, mint otthon. Ugyanis itt a versenyszazon szeptembertől június végéig tart, mivel a nyár annyira meleg, hogy nem lehet versenyezni, de edzeni is nehezen. Ebből következőleg a versenyzők nem ugranak kategóriát a szezon közepén, hanem mindenki abban a korosztályban fut már 2008 novemberében is, amelybe születési éve szerint csak 2009-ben kerülne.

Hát így kerültem én N21-be már idén, amikor otthon még indulhatnék/indulhattam volna N20-ban. Hozzáteszem, kemény lehet a portugáloknak minden évben egy teljesen végigversenyzett szezon után (vagy a következőt éppen megelőzve?) helyt állni a vb-ken. Még egy érdekes technikai adalék: a versenyeken az összeredményt nem az idők alapján számolják, hanem pontokat kapnak a futók, és azt adják aztán össze. Az első a 100%, ő kap 1000 pontot, a többi ehhez mérten kevesebbet, attól függ, hogy mennyivel futott gyengébbet. Ez arra nagyon jó megoldás, hogy ha valakit például normáltávon megvernek 8 perccel, akkor egy másnapi közép-távon nem 8 perccel kell „visszavernie” az ellenfelet, elég kevesebb is, mivel nem futnak annyit. Egyébként itt is elég sok verseny van, de csak néhány számít bele a rangorba, a többi nem. Valahogy úgy kell elképzelni, mintha otthon csak a kiemelt rangsorolók számitanának bele az év végi rangorba és a többi magyar rangsoroló pedig nem. Ezáltal az itteni nagyversenyeket ők komolyan is veszik, és ott van mindenki (7-800 fő), míg a többi versenyen csak durván kétszázan.

A terepek nagyon jók (leszámítva a lakóhelyem körülit, mivel az igencsak dzsuvas és a térkép is 10 évvel elelőtti.), de teljesen mások az otthonihoz képest. Többnyire nyitott területek, de ahol erdő is van, ott is jó a láthatóság és a futhatóság is! Mivel a talajon többnyire semmilyen aljnövényzet nincs. Az egyetlen, ami néha akadályoz a futásban, azok a láb-szárközépig érő fücsomók a kiszáradt patak völgyekben. Ezen kívül néhány terepen 2-3 méteres sziklák vannak, de azok között „csak” tájékozódni kell; kőmezővel még nem találkoztam. Valószínűleg majd januárban fogok, amikor egy

TÁJOLÓ

A Budapesti Tájfutók
Szövetségének lapja

2008. 10. szám

A szerkesztőség vezetője:

Schell Antal

Szerkesztőbizottság:

Argay Gyula, Cseresnyés Ágnes,
Hajdu Martin, Józsa Sándor,
Máthé Fanni, Nemesházi László,
Spilkóné Bacso Piroska

Terjesztés: Keszthelyi Ildikó

Szerkesztőség:

1053 Budapest,

Curia u. 3. II/2.

Tel.: (06-1) 266-35-91

e-mail: tajolo1@t-online.hu

Hivatalos idő:

kedd, csütörtök

16–19 óráig

Kiadja:

a Budapesti Tájfutók Szövetsége

Felelős kiadó:

Bugar József

HU ISSN 1215-8526

Megjelenik évente

10 alkalommal

lapzártá megjelenik

10. szám 11. 25. 12. 05.

Megrendelhető

a Budapesti Tájfutók

Szövetségénél,

a szerkesztőség címén.

Nyomda:

Schneider Print Kft.

Színes Portugál térkép

írtó köves terepre megyek versenyezni.

A rendezésről annyit, hogy a magyarhoz képest néhol kicsit fapadosabbnak tűnik, de leginkább ugyanolyan, de előbbivel sincs semmi gond, mivel minden megvan, ami szükséges. Az külön kiemelendő, hogy az egyik délutáni sprintversenyen 30 perccel a nullidő előtt még egyetlen rendező sem volt ott (se cél, se rajt, se felvezetés), de rendes nullidőkor elindult a verseny, és nagyon jó is volt.

Az ezen a hétvégén futott hosszú távú pályámról írnék egy kicsit bővebben. Ez egy dél-portugál regionális bajnokság volt, de a komolyságát azóta se sikerült kiderítenem. D21E-ben indultam itt is (azaz az itteni szeniorban), 8 km, 240 m szint, 24 ep. A terep az előző napit valamelyest fedte, tehát már 40 percnyi tapasztalatom volt rajta. A fehér-sárga gyors váltakozása eleinte megzavarja az embert, de aztán már csak a pontközlemben kell figyelembe venni. Pont úgy, ahogy a sziklák is rendkívüli tájékozódást igényelnek a pontoknál. A térkép nagyon jó volt, mindenhol precíz, pontos

kiolvasást lehetett (volna) végrehajtani. Ellenben a lapos domborzat könnyen elviszi az embert. Az elején óvatosan kezdtem, de a 4-es pontra mégiscsak becsúszott egy nagyobb hiba, ugyanis a ponttól kb. 4 méterre voltam, de egy jó kis bozótos volt ott (az itteni egyes zöld otthon legalább a kettesnek felel meg), és nem vettem észre. További 4 perc futkosás után sikerült megtalálnom. Itt már együtt voltam egy veterán férfi futóval, aki ugyanazt a pályát futotta, de nem tudom, hogy került oda. És később még egy 21-es lányt is utolértünk. A 10-esig megint egész jól ment, ott a már említett lapos domborzat, a völgyek vittek el csúnyán. Innentől a 19-esig egy-két apróbb elcsúszáson kívül nem is volt gondom a tájékozódással, csak azzal, hogy volt néhány szakasz, amikor kezdem fáradni, de aztán mindig új erőre kaptam. A 20-asra az érdekes, a ház ÉNy-i oldalán való elfutást választottam, amin többen meglepődtek, mivel egész pontosan a célterületen futottam keresztül, de ez volt a leggyorsabb. Csak sajnós a kerítés csücskénél megtorpantam egy pár másodpercre, és bár innen-

től futottam, ahogy tudtam, mert még a rajt előtt láttam a pontokat, de ez az apró hiba elég volt ahhoz, hogy 27 mp-cel a dobogó 2. fokára szoruljak egy helyi versenyző mögött. Pedig – mint utóbb kiderült – az átfutón (19) 7 mp-cel voltam mögötte. Ilyenkor persze úgy érzem, hogy ha ezt tudom, akkor biztosan meg tudtam volna verni. De vigasztal, hogy ő hetente ott edz, nekem meg ez volt az első hétvégém... Összességében jobban örültem volna, ha kevesebb hiba nélkül tudom teljesíteni, mert azért szépen összejöttek a percek a kisebb hibákból, de örültem az eredményemnek és élveztem a versenyt.

Mindenkinek tudom ajánlani a portugál terepeket, jó egy kicsit megtapasztalni mást is, de azért nagyon hiányoznak a magyar erdők (és az őszi színek)! Február végén remek alkalma nyílna mindenkinek egy kicsit élvezni a portugál tájfutást, gyertek minél többen a Portugal O-Meetingre (2009. február 21-24.), ahol rengeteg nemzetközi elit versenyző is tiszteletét teszi, és nem utolsósorban a jelenlegi klubom rendezi.

Máthé Fanni

BUDAPEST BAJNOKSÁGOK 2009 PÁLYÁZATAI

Tisztelt Pályázók!

A BTF Sz elnöksége nevében köszönöm a jövő évi Budapest bajnokságok megrendezésére kiírt pályázatunkon való részvételt. Várakozáson felül sok pályázat érkezett, és valamennyi megfelelt a követelményeknek.

Így a kiválasztás egyes versenyszámok esetében kellemesen nehéz feladatot jelentett. Az elnökség határozata alapján a budapesti versenynaptár 2009-ben a következők szerint alakul:
Január 10-11. Sítájfutó bajnokságok szakbizottság

Január 17-18. Bp. Tájfutó Napok - Ripszám ev. BTF Sz

Március 14. Normáltávú nappali egyéni (Tavaszi Spatacus Kupa 1.nap) Tabáni Spartacus

Április 25. Bp. és Pest megyei diákolimpia Kőbányai TK

Április 26. Pontbegyűjtő csapatbajnokság Tabáni Spartacus

Június 11. Tájékerékpáros bajnokság szakbizottság

Szept. 12-13. Középtávú bajnokság és váltóbajnokság (Eötvös ev.) BEAC és Ábel Kft.

Szeptember 18. Éjszakai bajnokság (Szélrózsza Kupa) Tipo TKE

November 6. (?) Rövidtávú bajnokság (BudaSprint Kupa) Hidegkúti Spartacus

Május 9-10. Budapesti Tájfutó Fesztivál (versenynaptáron kívüli, nem minősítő rendezvény) Sirályok SE

A részletek rögzítésére (helyszín, ellenőrzőbíró, versenykiírás) a BTF Sz és a rendező szervezetek között 2009 január folyamán megkötendő szerződés keretében kerül sor.

Természetesen a 2010-es versenyrendezési pályázati kiírás során továbbra is számítunk valamennyi mostani pályázóra, azokra is, akiket ezúttal nem bízunk meg rendezési feladattal.

Üdvözléssel: Scultéty Gábor, BTF Sz versenybiz.

ELNÖKSÉGI ÜLÉS

A BTF Sz Elnöksége soron következő ülését 2008. november 3-án tartotta a Szövetség hivatali helyiségében.

Az ülésen az alábbi napirendek kerültek megtárgyalásra:

Beszámoló a Budapest Válogatottról (Szopori É.)

Beszámoló a Budapest Nagydíjról (Molnár A.)

A II. félévi budapesti versenyek értékelése (Scultéty G.)

A 2009. évi Versenynaptár tervezete (Scultéty G.)

Javaslat a Budapesti Tájfutó Sportjáért Díjra (Bugár J.)

Budapesti Tájfutó Napok programja (Bugár J., Mets M.)

A Sítájfutó és Tájékerékpár Bizottság beszámolója (Marosffy O.)

BUDAPESTI TÁJFUTÓ NAPOK

A Budapesti Tájfutók Szövetsége 2009. január 16-17-18-án rendezi a Budapesti Tájfutó Napokat, melynek rendezvényeire tisztelettel és szeretettel meghívunk.

Program:

Január 16. (péntek)

17.30 Közgyűlés

Január 17. (szombat)

10.00 Teremtájfutó Diákolimpia

a Gazdagrét-Törökugrató Általános Iskolában (1118 Bp., Törökugrató u. 15.)

11.30 Budapesti Tájfutója díjak átadása

16.00 Szenior találkozó

(Budapest V. Curia u. 3. földszinti nagyterem)

Dr. Fekete Jenő György előadása

Budapesti Tájfutó Sportjáért díj átadása.

Kötetlen beszélgetés

18.30 Bajnokok vacsorája

Január 18. (vasárnap)

9.45 Koszorúzás a Ripszám emléktáblánál

10.00 Ripszám Henrik emlékverseny

12.00 Eredményhirdetés a Ripszám emléktáblánál.

VERSENYBÍRÓI TANFOLYAM

A Budapesti Tájfutók Szövetsége versenybírói tanfolyamot szervez, 2009. januári kezdési időponttal. Részletes információ a BTF Sz honlapján, <http://www.btfisz.hu>, tájékoztató a tájfutó levelező listán (lazarus). Jelentkezni lehet a peics.antal@chello.hu címen. Tanfolyamszervező: Peics Antal Zsolt.

KÖZLEMÉNY

A Kőbányai Tájfutó Klub SE ezúttal mond köszönetet mindazoknak, akik az SZJA 1 %-át javunkra átutalták 2007. évi adójukból. Az átutalt összeget az Országos bajnokságok nevezési díjaira használtuk fel.

Adószámunk 18180530-1-42

Kőbányai Tájfutó Klub SE elnöksége.

MI KAPHATÓ

A BTF SZ RAKTÁRÁBAN?

Papírboja 150 Ft/db

Írányjelző tábla 10 Ft/db

Versenyzőkarton (sárga, barna, kék, rózsaszín) 4 Ft/db

Különböző szakanyagok:

Pályakitűzés

Pontmegnevezés

A Budapesti Tájékoztató

Szövetség 50 éve

Tájfutó mindentudó

Tájfutás ismertető füzet

Sokféle tájfutó térkép

Tájékozó újság legfrissebb és

korábbi számai

Ismert terep mellett rangos, jó verseny volt

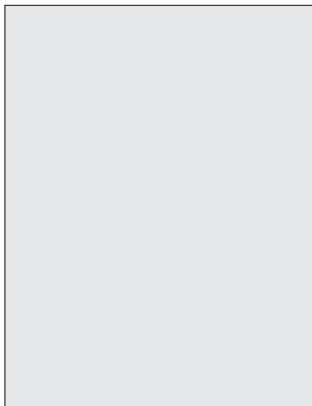
ŐSZI SPARTACUS KUPA

Még jó, hogy pénteken késő délután átjöttem egy „demarkációs vonalon”, így a Gyula melletti Dénesmajortól csupán 337 kilométert észak felé felautózva, alig 10 perccel a „0” idő előtt érkeztem meg a már jól ismert kápolnapusztai völgybe.

Elsőként az fogott meg, hogy több más nemzetközi, illetve nagyobb magyar versennyel ellentétben, itt most valaki egy hozzá nem értés miatt be kívánta vinni a völgybe a légpárnás autóbuszokat (lásd a félúton kijelölt parkolót), de szerencsére ezt az ajánlatot egyik külföldi gépjárművezető sem vállalta be. Így viszont az autóbusszal érkezőknek váratlanul, felszereléssel együtt több mint három kilométert kellett zord hideg, szeles időben kutyagolni a versenyközpontig. Amúgy a személygépkocsival későn érkezők is, ahol még tudtak találni egy picit félrehúzódo parkolóhelyet, azoknak is a további gyaloglás a versenyközponthoz már meghaladta az egy km-t.

Jómagam és a már említett külföldiek, vagy ötvenen lekéstük rajt-időnket. A késést növelte, hogy a jelentkeztető sátor előtt hosszú sor kígyózott, többnyire a nyílt kategóriások helyszíni nevezése miatt. Le a kalappal a jelentkeztetők előtt, akik ezúttal minden igényt (változtatás, módosítás, új szállás stb....) azonnal megoldottak.

Úgy látszik, a részint új rendezői stáb Máthé István vezetése mellett most nagyon jól összejött. Egyébként egyéni véleményemként itt jegyezném meg, hogy amióta Serdülő (Erdélyi Tibor) beszállt (vagy ki lett jelölve) a sparis versenyek ellenőrzésére, egyre többen szállingóznak vissza

Irány a Cél

ismét erre a nemzetközi részvétő kétfutamos versenyre.

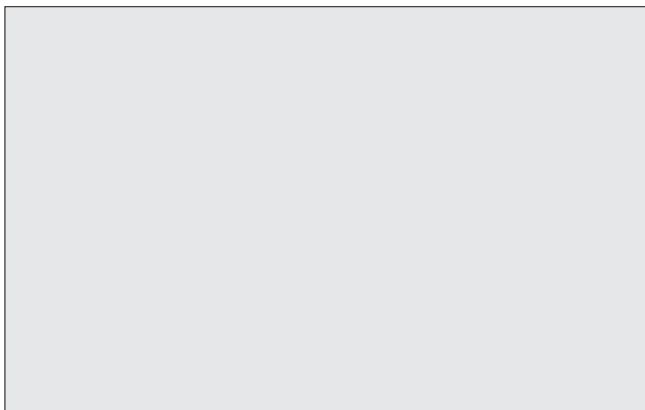
Egy viszont nem tetszett! A versenykiírásban beharangozott Szentgyörgyvár pusztának ezúttal se híre, se hamva nem volt. Én ugyan nem tudok járni a Kerényi-Páhy kettős remek téli térképes edzéseire (lásd: Vértes hg.), de ennek ellenére rajtam kívül számos olyan magyar tájfutó van (korábbi versenyek terepismerete miatt),

aki e vidéken már tájoló és térkép nélkül, csupán memóriából végig tud menni a számára kijelölt versenypályán.

Másnap is csupán a korábban Somlay Gabi által helyesbített Hajdú vár kis területével bővült a versenytér. Nem mondom, jó, technikás terep, gondosan helyesbített térképpel, túlnyomórészt „őszi” fehér fedettségével, az aljnövényzet kezdődő felkapaszkodása mellett is értékes az új magyar tájfutók számára, de a többségben régieknek már nagyon-nagyon ismerős. Hol van már a régi sportági megfogalmazás: „A tájfutók a számukra ismeretlen terepen térkép és tájoló segítségével...”

Mіндеzen felvetés mellett nekem az első napi pálya befejezése előtt volt egy kis tévedésem és később láttam, sokan hasonló sorsra jutottak. Ez pedig nem volt más, mint a gyűjtőpont megtalálása a meredeken való leborítást követően. Itt még a gyerekpályák szalagozása, bójái is bezavartak, ráadásul számomra úgy tűnt, a gyűjtőhöz nagyon közel van a cél. De ez lényegtelen felvetés, lehet, hogy tényleg csak én tévedtem.

Az első versenynapon ismét volt némi kedvcsinálólként „királyszakas”, „ melynek nagy veszte-

Az eredmények böngészése

se néhány plusz másodperc miatt Fenyvesi Laura (KTK), győztese pedig Gyurkó Fanni (ARAK) lett. Egyébként a női elitesek napi futamát is ő nyerte szoros küzdelemben Makrai Évi előtt. Két futam alapján pedig Wengrin Ági (TTE) állhatott fel eredményhirdetéskor a dobogó legmagasabb fokára.

Férfiaknál összetettben az őszi versenyeken jól szereplő Dénes Zoli (KAL) lett a második, míg a dobogó harmadik fokán ezúttal Zsebe Isti (MOM) végzett. Ifi fiúknál az évközben Szegedre igazolt Pongrácz Ervin nyert.

Ha most a rendező szerv nem csupán erre az egy alkalomra írta ki néhány kategóriában

lásd: Balogh Tamás, Tarjáni Tibor, Csurgó Mihály, Szentpétery Ákos emlékfutamokat, akkor jövőben a honlap mellett, ha lehetőség lesz rá, a futamra nevezettek névsora előtt, vagy a helyszíni tájékoztatóban, néhány sorban jó lenne megemlíteni a névadók sportmúltját. Én azt hiszem, ennyivel tartozunk nekik.

Az idei őszi sparin a nyílt kategóriák (ez azért a jövőre nézve biztató lehet!) indulólétszáma mellett a legnépesebb minősítő kategória ezúttal az F21Br volt a maga 67 részvevőjével. Az viszont már

kissé elszomorító, hogy az ifjúsági lányoknál eredményhirdetéskor éppen csak, hogy ki lehetett tölteni a dobogó mindhárom fokát. Egy junior fiú trió még csak-csak megküzdött egymással, de a hasonló korú lányoknak sajnos már nem kellett versenyt rendezni. Ezúttal valami oknál fogva a 35-39 éves nők mezőnye is foghíjasra sikeredett. Egyébként a „túlkorosoknál”, lásd F40, Egei Tamás (TTE) most nem bírt az osztrák Stockmayerrel, de második helyezése így is dicséretes. Érdekes, FN 55-től felfelé már nem volt magyar kategóriagyőztes.

Pezseg az élet a büfé környékén

Én a hirtelen hidegre váltott idő ellenére sem bántam meg, hogy feljöttem az idei őszi Spartacus kupa kétfutamos nemzetközi versenyre. Amikor sikeres egy rendezvény, szlogenként is, úgy szokták zárni a mondandót: jövőre újra ugyanitt....!

Ezt most zárszóként inkább úgy változtatnám meg , hogy jövőre újra népes számban, már egy sokak számára viszonylag ismeretlen – Gántot, Csákvárt elfelejtve – terepen küzdjünk meg egymással a soron következő őszi Spartacus kupán!

Popey

PÁLYÁZAT

Az MTFSZ elnöksége pályázatot hirdet a szövetség Marketing vezetői tisztségének betöltésére, társadalmi munkában, a jelenlegi elnökségi ciklus végéig (a 2011. évi közgyűlésig) terjedő időszakra.

A Marketing vezető feladatai: A sportág növekedését, bővülését célzó program megvalósításában való aktív közreműködés az MTFSZ vezetésével és tagszervezeteivel való együttműködésben, a további pontokban összefoglalt prioritások szerint:

- Népszerűsítő, tömegesítő rendezvények szervezése, elsősorban a Diáktájfutás által le nem fedett célcsoportok körében.
- Az MTFSZ honlap és az egész tájfutó sport népszerűsítése internetes csatornákon, más oldalakon vagy kiadványokban való megjelenítéssel (cross-marketing).
- Videók, térképek, tájfutó szoftverek, könyvek, oktatási anyagok elkészítése, feltöltése a honlapra. A tájfutás kiskönyvtárának megjelenítése digitálisan, interaktív módon.
- Sajtómegjelenés, PR, VIP-események koordinációja a főtítkár irányításával.
- A marketing eszközökkel elért eredmények mérése, a ráfordítások megtérülésének vizsgálata.
- Előnynek számít, ha a Marketing vezető a feladatok elvégzésére néhány fős, szintén társadalmi munkában működő munkacsoportot szervez maga köré, és erre vonatkozó terveit a pályázatban bemutatja.

A Marketing vezető az MTFSZ főtítkárának irányításával végzi feladatait, a főtítkárnak számol be rendszeresen az elért eredményekről. Feladata ellátása során szem előtt kell tartania, hogy az MTFSZ marketing tevékenységének legfontosabb hosszú távú célja a tájfutók számának jelentős növelése.

Feltételek a sikeres pályázáshoz:

A tájfutó sport ismerete, marketing szakmai ismeretek, jó szervezői és kommunikációs készség, motiváció és meggyőző elképzelések a feladatok elvégzéséhez.

Az értékelésnél további előnyt jelenthet: a fenti feladatok szempontjából jól használható sportágon belüli és kívüli kapcsolatok, sportvezetői gyakorlat, szervezői referenciák.

Jelentkezni az MTFSZ főtítkárnál, Less Áronnál lehet.

A jelentkezés módja: legfeljebb három A/4-es oldal terjedelmű pályázat benyújtása e-mailben (aron.less@mtfsz.hu), 2008. december 14-ig beérkezőleg.

További információkról érdeklődni lehet: Less Áron 30/3074856 A pályázatokat a főtítkár által felkért ad-hoc bizottság értékeli, és 2009. január 10-ig döntést hoz a tisztség betöltéséről.

Budapest, 2008. november 17.

AZ ÉV TÁJÉKOZÓDÁSI VERSENYZŐI

A legutóbbi elnökségi ülésen az MTFSZ Elnöksége elfogadta a Szakágak javaslatait az Év Tájékoztatói versenyzőit illetően. Ezek alapján 2008-ban:

- Az Év Tájfutója (nő): Kelemen Bernadett
- Az Év Tájfutója (férfi): Kovács Ádám
- Az Év Tájékerékpárosa (nő): Füzy Anna
- Az Év Tájékerékpárosa (férfi): Horváth Marcell
- Az Év Sítájfutója: Marosffy Orsolya

A díjak átadására ünnepélyes körülmények között, 2009. február 28-án, az MTFSZ Közgyűlésén kerül sor.

A kitüntetetteknek ezúton is gratulálunk!

VILÁGVERSENYEK RENDEZÉSE

Az IOF honlapján megjelentek a pályázati kiírások a következő IOF világversenysorozatok rendezésére:

Foot Orienteering:

- World Orienteering Championships in 2013
- World Cup events in 2011
- Junior World Orienteering Championships in 2012
- World Masters Orienteering Championships in 2012

MTB Orienteering:

- World MTB Orienteering Championships in 2012
- Junior World MTB Orienteering Championships in 2012

Trail Orienteering:

- World Trail Orienteering Championships in 2013

Beadási határidő: 2009. I. 31.

Pályázni természetesen csak az MTFSZ-en keresztül lehet.

KEDVES FŐTÍTKÁR ASSZONY / ÚR!

A 25. nyári Univeriade-ra 2009. július 1-12. között Belgrádban kerül sor, melyre a szervezők 10.000 önkéntest keresnek.

Az ENGSO Ifjúsági Bizottsága, mint az önkéntes program partnere, ezúton keres önkénteseket ehhez a nagyszerű sporteseményhez. Kérjük, hogy erről a lehetőségről tájékoztassák az egyesületeket és sportolókat is

Üdvözléssel: Rudas Eszter elnök, NSSZ Ifjúsági Kollégium ENGSO Youth tag

*A Tájékoztató Szerkesztősége
kellemes, örömteli
karácsonyi ünnepeket
és békés, boldog, tájfutó
sikerekben gazdag
új esztendő-t kíván minden
kedves olvasójának!*

EGER NAGYDÍJ – 2008

November első hétvégéjén kb. 10 ország, közel 600 résztvevőjével ismét megrendezésre került a nagy múltnak örvendő, patinás Eger Nagydíj, szám szerint kerekén a huszadik. A Cserépfalu központ, égető közelségben helyezkedik el a 10 évvel ezelőtti Nappali OB terepéhez, így valami hasonlóra számíthattunk most is. Ám többek (köztük az én) meglepetésére, nem a szokásos hófehér Bükk már-már unalmas hegyoldalain kellett versenyeznünk, hanem valami egészen más környezetben. A rendező Egri Spartacus javára kell írni, hogy a pályakitűzés és/vagy a térkép esetleges gyengeségeit mindig képesek egy csemegének számító tereppel kompenzálni. Lásd tavalyi egri kazamatákban való áthajtása a versenyzőknek. Idén egy meredek hegyoldalakkal körülrzárt, félig nyílt, árkos-bokros-kökényes területen mérhették össze erejüket az indulók, ami véleményem szerint remek választás volt. Az, hogy Világranglista futamot is rendeztek, még tovább emelte az esemény színvonalát. Továbbá néhány göteborgi sporttárs a jövő évi Felnőtt VB-re készülvén, rövid edzőtábor kezdő programjaként jelent meg a viadalon.

Az első napi középtávú pályák néhány apró kivételtől eltekintve csak ezen a félig nyílt területen kanyarogtak, ahol mindenki jól feltankolhatta magát kökény-

tüskékkel a pontok keresgélése között. A terep/pályák megfelelő színvonalát jól példázza, hogy amíg az első pontomra elértem, már ketten kérdezték meg, hogy hol vagyunk. Személy szerint, én erre a napra tettem volna a WRE versenyt, mert az Elit kategória pályái, valóban hangulatos és élvezetes sportolást nyújtottak aznapra. Ellenben a második napi normáltáv szerintem kissé összecsapottra sikeredett, amit már az is előre jelzett, hogy a rajtba menet több kategória versenyzőjével is szembe lehetett találkozni, és a közvetlenül kétszeri rajton átfutást sem láttam értelmezhetőnek. Persze lehet, hogy csak a 21-eseket szórakoztatták ezzel. A legtöbb kategória ezen a napon már belekóstolt a meredekebb részekbe is, de komolyabb útvonalválasztással nem lettek leterhelve, pedig szerintem lenne rá igény. A pályák végei pedig a korábban említett árkos-bokros részen fejeződtek be, ahol még Lajsner Ati buzdította a frissítő pontra érkezőket.

Az eredmények között nagy meglepetéseket nem lehet felfedezni, talán egy-két olasz versenyző villant meg figyelemreméltóan. Nőknél a szlovák Martina Rákayová, férfiaknál a cseh Adam Chromy győzött, köszönhetően második napi jó futásaiknak. Úgy gondolom, mint szezonzáráshoz közeli versenynek, a kis apró hiányosságoktól eltekintve, mindenképp színvonalas és hangulatos esemény volt az idei Eger Nagydíj, soha rosszabbat... **Zs.I.**

TÁVMÉRÉS (MÉRÉSEK A TEREPEEN 3.)

Sorozatunk következő részében a távolságok méréséről lesz szó. A két alapvető módszer a lépésszámolás és a műszeres mérés, de a „madzagolás” is használatos.

A távolságok mérésére számtalan módszer létezik, ezek közül a tájfutó térképek készítéséhez azt kell kiválasztani, amely megfelelő pontosságot ad reális idő- és pénz ráfordításával.

Amikor „fehér papírról” készül a térkép, nagyobb pontosság szükséges, mintha ismert pontok közé kell beilleszteni a méréseket. Az úgynevezett kolozsvári módszerrel újonnan készülő térképek készítéséhez használták a „madzagos” mérést, ami lényegében házilag készített mérőszalaggal való terepfelvételt jelent. A határnak ezen az oldalán ez nem terjedt el, itt tájfutó térképek készítéséhez a legutóbbi időkig szinte kizárólagos volt a lépésszámolás, mint távolságmérő módszer. Ennek egyik oka az alaptérképek viszonylagos pontossága volt.

A lépésszámlálás nem tájfutó találmány, régen a katonai térképek készítésénél általánosan alkalmazták a részletek kisebb pontosságú felméréséhez. Még 1950-ben, a gyorshelyesbítés beindításakor is felmerült, mint lehetőség és csak „szoros versenyben” győzött a légifotó. Állítólag az 1 : 75 000-es méretarányt azért választották, mert a 75 cm-es katonaléptéssel könnyű volt így számolni, ez fel is tüntették a térképeken. Mások szerint ezt csak utólag izzadták ki, valójában a tábormokok egy része 100ezres, a többiek 50ezres térképet javasoltak, és ez lett a kompromisszum.

A lépésszámlálásnak, mint módszernek számos előnye van, elsősorban is olcsó, azaz ingyen van, csak némi gyakorlás szükséges hozzá. Ezenkívül gyors és mivel a távolság méréséhez valóban oda kell menni a felvenni kívánt tereptárgyhoz, a térképet jobbá is teszi. Nem kerülhet a térképre olyan objektum, ami

közélről már nem is az, aminek messzebből kinézett (és tájolóval-táv mérővel bemértük). Ezen kívül még meglepően pontos is: gyakorlott terepező szinte soha nem rontja el a számolást és normál járhatósági viszonyok között elérhető az 1–2%-os pontosság is.

Először ismert távolságú szakaszon kalibráljuk a lépéshosszunkat, nagyjából olyan sebességgel haladva, amit a térképezéskor tartani tudunk. Ha már elég biztosan megy a számolás-mérés, kisebb lejtőkön is érdemes gyakorolni, itt ugye valamivel hosszabbat kell lépni, hogy rögtön vízszintes távolságot kapjunk. A lépésszámlálásnál korszerűbb, gyorsabb és pontosabb módszer a távmérő műszerek használata. Rengeteg fajta eszköz közül válogathatunk, de a vásárlásnál nem árt az óvatosság. A lézeres távmérők közül eddig leginkább bevált az ún. red light típusú műszer, amelynél a pontos célzást a látómező közepén megjelenő piros pont vagy célkereszt biztosítja. Kevésbé alkalmas az olyan eszköz, amelynél az irányzáskor kört vagy más alakú idomot látunk, mert ilyenkor a célzás nehezebb, vékonyabb fára a mérés akár lehetetlen is lehet. Érdemes figyelni a megadott mérési tartományra, a tájfutó térképek készítésekor a mérések zöme a 15–100m-es tartományba esik, de nem árt, ha a műszer képes az ennél valamivel kisebb és nagyobb távolságok mérésére is.

Valamennyi műszer hasonlóan működik: a gomb megnyomásakor megjelenik egy mérőjel a célzáshoz, majd ha ezt a bemérendő objektumra állítottuk, a gomb tovább/újra nyomásával történik meg a tényleges mérés pár másodperc alatt. Mindenképpen ismételjük meg a műveletet, mivel több hibalehetőség is adódik: elmozdul a műszer a célzás után, a céltárgy csillog, túl sötét, rossz szögben áll, esetleg belógó ágak zavarják a mérést.

Hegedüs Ábel térképész
HM Hadtörténeli Intézet és Múzeum Térképtára
 hegedus.abel@hm-him.hu

KISKUNHALASI EDZŐTÁBOR!

2009. február 13-15.

Nyílt edzőtábor. Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

w• Többféle hosszúságú „normál” pálya lesz kirakva minden nap!

- Időt csak kérésre mérünk, a rajtokat koordináljuk.
  - De, a bátrabbakra szombaton, domborzati fázison futás, memóriapálya, majd vasárnap tömegrajtos farsta pályák várnak.
- Péntek: 14.00 – 16.00 Kakas hegy (normál pálya)
 Szombat de. 09.00-11.00-ig Kunféléző (domborzati fázis)
 Szombat du. 14.30-sötétedésig Harkakötőny (memóriapálya)

Vasárnap 09.00-12.00-ig Tázlár (tömegrajtos farsta)

Részvételi költség: szállás 2200 Ft/fő/nap, étkezés (szombaton meleg vacsora) 700 Ft/fő (egyáltalán), térképek, új 300 Ft/db, használt 100 Ft/db, szállítás: Csak külön kérésre!
 rendezési díj: 200 Ft/fő

Jelentkezési határidő és cím: február 1. (vasárnap)

Gera Tibor: Cím: 6723 Szeged, Szent László u. 16/b e-mail: gera.tibor@freemail.hu
 gera@pc1.krudy-szeged.sulinet.hu tel: 70/3824673

A határidő után jelentkezőknek nem tudom garantálni a részvételt!
Szeged, 2008. november 18. Gera Tibor

MÁSODIK HELYEN VÉGZETT A KTK

TIKO kupa hármass viadal Szlovákiában

Nem akármilyen napon, november 15-16-án, a Gyurcsány–Fico miniszterelnöki találkozó időpontjában bonyolították le Zvolen és a híres Kovacová fürdőhely környékén az idei Tiko kupa tájfutó viadalt.

A több évtizeddel ezelőtt létrejött rendezvény elindításában magyar részről Valkony Ferenc vállalt oroszánrészt, szlovák részről pedig a zólyomi Juraj Prekop kitartó szervező munkájának köszönhetik a tájfutás kedvelői, hogy a mai napig minden versenyévad befejeztével egy igen jó hangulatú „lyukasztós” szlovák versenyen vehetnek részt. Mivel a rendezvény egyben a Kőbányai Tájfutó Klub, Besztercebánya és Zólyom közötti városok viadalát is hivatott eldönteni, így egyes kategóriákban komoly harcok folytak a helyezésekért. A három város sportolóián kívül több szlovák klub részvevői is ott voltak a versenyen. Hazánkból a Valkony Ferenc által vezetett autóbusznyi KTK-s csapat mellett ott volt a versenyen Filó Bernát (DIS), míg édesapja Filó György ezúttal a szlovák Kysak színeit képviselte. Két pásztói versenyző és jómagam salgótarjáni színeket képviselve vettünk részt a Tiko kupán. Az elmúlt évhez képest idén elmaradt az éjszakai futam, meglepetésre egy M 1:5000 méretarányú új, bővített területtel rendelkező Kovacová

térképen, viszonylag hosszú és rendkívül sokpontos normáltávú pályák várták az indulókat.

A változatos ligetes, erdős, parkos területen lebonyolított futamon nem sok babér termett a magyar versenyzőknek. Másnap viszont – és ez már jól jött az összetett eredmények kiszámításakor –, a néhány éve általam helyesbített Dominol M 1:10 000 méretarányú térképen, komoly ködfátyol közepette, több magyar kategóriagyőzelem is született. Végül a csapatok pontversenyét a Besztercebánya együttese nyerte a Kőbánya előtt.

Két futam összesítése alapján Nyíltban Szabér Orsolya, Berthold Tamás, Bocor Katalin, valamint az M65 kategóriában Nyögéri Imre, Sejpes Gyula. Ribényi Imre volt sorrend. Ezen felül Balla Katalinnak (W40), Tersch Antalnak (M55), Valkony Ferencnek (M 70), Filó Bernátnak (DIS (M18)), Szucsánszky Margit (W10) és Siklósi Bálintnak (M14) sikerült két futam alapján az idei Tiko kupát megnyernie.

Felnőtteknél Surgan Stefan (EBB) mögött alig fél perccel lemaradva Scultéty Márton a második, míg Fekete András a 4., Zsebeházy Zsolt az 5. pontszerző helyen végzett. Nőknél Mihalova Dasa (EBB) nyert, mögötte végzett Fekete Anikó, míg a harmadik helyre a most hazai színeket képviselő zólyomi Prekopova Marta került.

Ezüstérmert szerzett Szatankay Lilla (W10), Zentai József Salg. Dornay (M 50) és Szabó Gábor (M 55). Bronzéremmel térhetett haza Szlovákiából Kerényi Szofi (W16). Kiss Júlia (W40), Horváth Máté (M16), és dr. Szunyogh József (M50) Az egyesület nélkül jelettek mindannyian a KTK színeit képviselték.

Zentai József

Középen Valkony Ferenc, a KTK vezetője, a második helyért járó serleggel

HŐESÉSBEN VERSENYEZTEK A XIII. DOBOGÓKŐI HEGYIFUTÓ VERSENYEN

Reggel 8-kor még szépen sütött a nap, de mire 10 órakor a Skerletz Iván Emlékverseny résztvevői nekivágtak a 32 km hosszú hegyi maratonnak, addigra már szállingózott a hó. Ezzel egy időben rajtoltak a félmaraton 20 km-es távját futó női, férfi versenyzők is, majd fél órával később a kismaraton versenyzői indultak neki a 13 km-nek. Közben az időjárás is romlott, és délutánra már esett a hó. Ez persze nem igen zavarta a versenyzőket, oly annyira, hogy ketten nem átallottak rövidnadrágban futni. A futóversenyen 85-en, míg a teljesítménytúrán 59-en indultak, annak ellenére, hogy ezen a napon volt a Boróka Kupa is megrendezve, így tájfutók alig vettek részt a Hegyifutón. Ennek ellenére csak néhány fővel volt kevesebb résztvevő az idén, mint tavaly. A versenyre Németországból hazalátogatott Kővári Endre, mint a verseny egyik védnöke, aki 1961-ben az első Dobogókői Hegyifutó versenyt megálmodta és megrendezte. Az eredményhirdetés előtt Szarka Ernő

megemlékezett a 12 éve elhunyt Skerletz Ivánról és a 4 éve elhunyt Dr. Somogyvári Károlyról.

Eredmények:

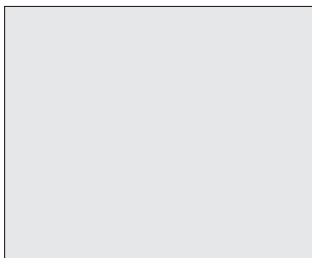
Skerletz Iván hegyimaraton, 32,0 km / 1350 m szint / 7 pont, a 25-ből 21 teljesítette

1. Bogos Tamás (ARAK) 180,63
2. Repka István (Egri Triatlon Klub) 204,16
3. Gólya István (RTF DSE) 220,04

Hegyi félmaraton férfi, 20,0 km / 830 m szint / 4 pont, mind a 20 induló teljesítette

1. Marton János (Hidegkúti Spartacus) 113,66
2. Szócs László (Hidegkúti Spartacus) 124,46
3. Kiss György, ifj. (GEAC) 135,33

Hegyi félmaraton női, 20,0 km / 830 m

Egyre jobban havazik (Amigó, Rezes, Mosa, Jozsó)

szint / 4 pont, mind a 5 induló teljesítette

1. Bárd Barbara (Kalocsai SE) 165,38
2. László Dóra (egyesületen kívül) 192,36
3. Halász Vera (egyesületen kívül) 243,38

Dr. Somogyvári Károly kismaraton férfi, 13,0 km / 350 m szint / 4 pont, 21 induló teljesítette

1. Sipiczky Csaba Péter (X2S Team) 61,64
2. Medgyes Gábor (X2S Team) 61,71
3. Gyalog Zoltán (Tabáni Spartacus SKE) 64,05

Dr. Somogyvári Károly kismaraton női, 13,0 km / 350 m szint / 4 pont, mind a 6 induló teljesítette

1. Szabó Vera (MÖSE) 107,80
2. Fekete Anikó (KTK) 108,79
3. Fekete Zsuzsa (KTK) 109,83

Dr. Téry Ödön nehéz teljesítménytúra 14,0 km / 710 m szint / 3 pont

- 1-3. Tóth Ába Levente (Bőfőgni Jó TSK); Révész Ádám dr. (TTT); Dervádelin Gergely (ELTE Tarokk T.) 2 óra 42 perc

Dr. Zsitvay Tibor könnyű teljesítménytúra 13,0 km / 350 m szint / 4 pont

- 1-2. Enyedi Zoltán (TTT); Németh Norbert (ÁSE) 2 óra 58 perc
- 3-5. Szabó Tamás, Windisch Edit és Szabó Flóra (MÖSE) 3 óra 27 perc

*Szöveg: Schönviszky László
Fotó: Zai Bálint, Gyalog László, Schönviszky László*

Középen Valkony Ferenc, a KTK vezetője, a második helyért járó serleggel

EGY VERSENY KÉT KONTINENSEN

A címben szereplő szöveggel reklámozzák az isztambuli 5 napos versenyt, amely minden év október végén-november elején kerül megrendezésre. Bár már a korábbi években is részt vett néhány magyar az eseményen, idén a SkyEurope olcsó járata beindulásának köszönhetően több mint egy tucatnyian voltunk.

Törökországban mostanában van felfutóban a tájfutás, ez a verseny 2004 óta létezik, és egyúttal a legnagyobb verseny az országban: idén több mint 500-an indultak rajta. Természetesen a versenyzők jó része külföldi, a késői – a skandináv szezon befejeződését követő – időpont, valamint a verseny által nyújtott egyéb különlegességek mind a külföldiek csalogatását szolgálják, nem is sikertelenül.

A 5 napos megnevezés nem teljesen fedí a valóságot, ugyanis az 5 futam 4 napba sűrítve zajlott le: a 3. nap estéjén egy éjszakai versenyre került sor Isztambul egyik fő nevezettségében, a fedett bazárban. Az első három versenynap a várostól északnyugatra fekvő, tehát még az európai oldalon lévő Belgrádi-erdőben került megrendezésre, amely számunkra nem nyújtott túl nagy újdonságot: mind a domborzat, mind a növényzet (tölgy- ill. bükkerdő) meglehetősen hasonlított egy magyarországi középhegységi terepre. Ugyanakkor viszont rendkívül kellemetlen, a szederhez hasonlító, de annál erősebb aljnövényzet borította a terepet. Annak ellenére, hogy a három versenynap terepe jellegében semmiben sem különbözött, a rendezők 3 különböző célt állítottak fel egymástól alig 1-2 kilométerre, és a pályák által érintett területek egyetlen négyzetméteren sem fedték át egymást. Az első két nap nagyjából normáltávú pályáit a harmadikon középtáv követte, hogy még maradjon energia a mezőnyben az esti bazárbeli sprintversenyre

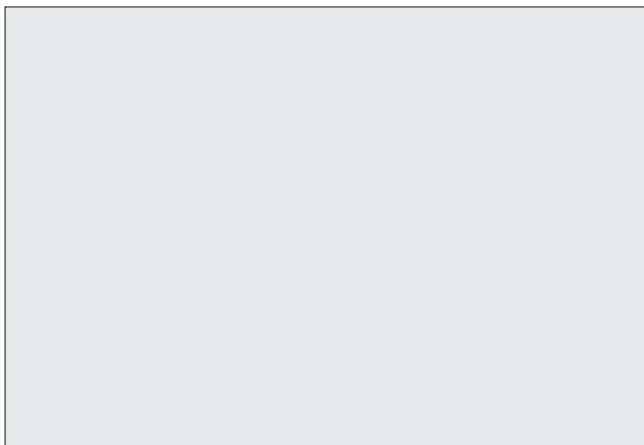
is. Erre a futamra este 10 óráss nullidővel került sor, mivel napközben akkora a tömeg a „terepen”, hogy egy gombostűt nem lehetne leejteni.

A bazár tulajdonképpen inkább hasonlít egy hagyományos sétáló-utcás-kirakatos belvárosra, mint egy piacra, csak a házak sokkal kisebbek, az utcácskák 5-10 méterre követik egymást, és – többnyire – be vannak fedve. A futam kissé az itthoni mikrosprint versenyeket idézte az 1500-as méretarányú térképével, ugyanakkor egy normál sprintpályának megfelelő kb. 15 perces hosszúságban, és tájékozódásilag is jóval többet kívánt a versenyzőktől: a bazár ugyanis több helyütt többszintes, eldugott lépcsőkön felső galériákra lehet jutni, amelyek alaprajza természetesen még véletlenül sem egyezik meg az alsó szinttel. Ráadásul a török térképkészítők ezt meg sem próbálták különböző színekkel

viszzaadni, azt annak a csak kevéres esetén lényeges információnak a közlésére használták, hogy hol fedett és hol nyílt a terület – utóbit sárgával jelölve. Érezték azért persze a rendezők is, hogy kell valami támpont a versenyzőknek hogy melyik pontot keressék alul, és melyiket felül, ezért azt találták ki, hogy különböző színekkel jelölik magukat a karikákat, az alsó pontok esetében pirossal, a felsőknél pedig zölddel. Aki ezt végig észben tudta tartani, az viszont még mindig elvérezhetett azon, hogy melyik pontra is megy, mivel a pályák természetesen többször is keresztezték önmagukat, ugyanakkor a kerülok miatt néha az ellenkező irányból kellett megközelíteni egy-egy pontot. A futam természetesen nem volt igazi éjszakai verseny, volt némi közvilágítás a bazárban, így csak a térképolvasáshoz kellett egy ledes fejlámpa.

Harmadik nap: Orsi

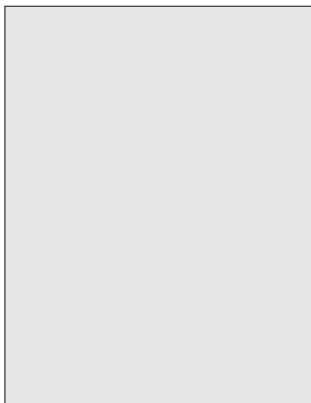
Színes Török térkép

Az utolsó futamra, ami ezúttal az egyetlen ázsiai versenynapot jelentette, idén a Márvány-tengerben fekvő egyik szigetről készült térkép. Ez igazi mediterrán környezetben zajlott, fenyőerdő mindenféle – köztük az újabban a Mecsekben is megjelent szürös – aljnövényzettel, valamint egy kőházas falu. A cél egy strandon volt kialakítva, ahol a bátrabbak egy tengeri fürdő is megejtettek novemberben – a víz hideg, de még kibírható volt. A szigetre kijutni menetrendszerinti hajóval lehetett, és hogy a hajókázást garantáltan megadják a külföldiek is, a késői visszaérést követően szinte egyből indult a verseny másik különlegessége: az esti partihajó, amely a Boszporuszon ment végig, és amin egy hastáncos is szórakoztatta a közönséget.

A külföldieket csábító ilyen jellegű extrák ellenére – vagy talán éppen ezért –, a rendezésen eléggé megalátszott a szervezők tapasztalatlansága. Bár a fontos tudnivalók nagy részét egy hajtogató zsebtérkép hátoldalán megkaptuk, a pályaadatok közül nemes egyszerűséggel azzal a felirattal hiányzott két nap, hogy azokat majd a célokban lehet megtekinteni. Hasonló módon a rajtlistákat a jelentkezéskor csak az első három napra kaptuk meg, az

Harmadik nap: Oszti és Skuló

Dobogón a szerző

utolsó kettőé az első versenynapok alatt állt elő. A második napon egy félrerakott pont is borzolta a kedélyeket, és az is sajtóságos volt, hogy az utolsó nap a nullidőt és az eredményhirdetést nem igazították a hajók menetrendjéhez, így vagy rohanni kellett a korábbihoz, vagy jó sokat várni a későbbire. Mindezeket azért bosszankodhattott az, aki hajlamos az ilyesmire, mert a nevezési díj elég borsos volt, 60 EUR az 5 futamra, plusz még 20 EUR a szállítás, amely tulajdonképpen csak az első három napra jelentett különbuszokat a

belvárosból. Pontosabban csak a külföldieknek voltak ezek az árak, a törökök ennek kb. harmadából megúszták. Nyilvánvalóan ezen a versenyen igyekeztek az isztambuli klub beszédni a sportággal kapcsolatos olyan nagyobb kezdeti kiadásokat, mint a SPORtident megvásárlása vagy a térképek elkészítése – amelyeket a bazár kivételével a világ számos országában helyesbítő, de itthon még nem alkalmazott ukrán Orest Kotylo és társai készítettek –, ami lényegében logikus is. Másrészt bőkezűek is voltak: a harmadik napon az elit kategóriák világranglista futamként futottak, amelyen (azon túl, hogy ennek eleve van egy 250 EUR-s jogdíja az IOF felé) összesen 1400 dollár pénzdíjat osztottak ki mindkét nemben 400-200-100 megoszlásban. Mivel a mezőnyök nem voltak túl erősek, a legalacsonyabb összeget, vagyis egy harmadik helyet nekem is sikerült elcsípnem egy olyan gyakorlatilag hibátlan, de nem túl gyors futással, amellyel egy itthoni középtávú OB-n az utóbbi évek egyre erősebb mezőnyében egy 6-8. helyet lehetne elérni. Mindent összevetve a magas nevezési díj ellenére egyszer mindenképp érdemes ellátogatni a versenyre, a város is számos látnivalót nyújt. Szállást a rendezők nem szerveznek, de számos olcsó hostelt lehet találni a neten, mi pl. egy 9 eurósban aludtunk a belváros közepén. Az étkezésen lehet nagyobbat bukni, erre érdemes figyelni, mert az itthon gyros néven ismert döner meg lehet kapni 20 forintnak megfelelő líráért is, de szétszedve és külön tálalva akár ugyanaz az étterem is tudja 5-6-szoros áron nyújtani. A szállítást nem muszáj igénybe venni, ki lehet jutni a terepre bérelt kocsival is – csak nem érdemes kocsit bérelni, mert a városban úgyszólván csak a dugóban állna vele az ember.

Skuló Marci, Fotó: Grant Júlia

Hirdetés

Compas Sport

Hirdetés

1/2 HSE

1/2 Graffic-Com

NORVÉG BAJNOKSÁG A SARKKÖRÖN TÚL

Norvégiában a következő típusú bajnokságok kerülnek megrendezésre a felnőttek és a juniorok részére: éjszakai bajnokság, hosszútávú bajnokság, sprint bajnokság, váltóbajnokság és egyéni bajnokságok (középtáv és klasszikus táv). A veteránoknak és a 17 éven aluliaknak külön rendeznek országos bajnokság-szerű versenyt, de azokat hivatalosan nem nevezik országos bajnokságnak. Általában az egyéni bajnokságokat és a váltóbajnokságot ugyanazon a helyen és ugyanazon a meghosszabbított hétvégen rendezik. Csütörtökön van a klasszikus táv, pénteken a középtáv selejtező, szombaton a középtáv döntő, vasárnap meg a váltó. Szóval elég fárasztó program azoknak, akik minden nap futnak.

Az idei országos norvég egyéni és váltó bajnokságokat Tromsø környékén rendezték meg. Erről a környékről már írtam tavaly is, hiszen a tavalyi Midnattsolgaloppen utolsó 2 napját a bajnokság terepeinek a szomszédtságában rendezték meg, így az egyúttal jó felkészülés volt az idei bajnokságra is.

Egy pár, ezzel a versennyel kapcsolatos érdekesség:

– a világ legészakabbra fekvő országos bajnoksága volt ez (a rendezők szerint...) – túl a sarkkörön, Oslótlól 1600 km-re, Budapesttől 3500 km-re...

– a lapp zászló is fel volt húzva a célban, a norvég, az IOF és a tromsoi zászló mellett (ami különben egy rénszarvast ábrázol);

– „lapp nap”: lapp meleg étel a célban (rénszarvaspörölt krumplival), lapp népi viseletbe öltözött rendezők osztottak ki a díjakat (mármint azok a rendezők, akik lapp eredetűek), lapp díjak (lapp kézművesek által készült lapp kések), joikelőadás a díjkiosztás előtt (a joik egyfajta ének, amiben az énekes nem valakiről vagy valamiről énekel, hanem megéneklí azt a valamit vagy valakit). Az előadás csúcsa az volt, amikor az előadó (amúgy sem ismeretlen Lawra Somy, az Adjagas együttesből) megénekelte a szúnyogot – ezt meg a legérdekesebb juniorok is nagyon élvezték és megtapsolták, mert a joik tényleg úgy hangzott, mint egy szúnyog kint az északi mocsarakban.

– volt egy külön külföldieknek való kategória, ahol többek között Thierry Georgiu és Daniel Hubmann is indult. Ilyen még nem történt norvég bajnokságon.

– a tengerpart közelében lévő övezetben van erdő, nyírfa és különböző fűzfélék keveréke, sokszor magas aljnövényzettel. Viszont 200-300 m fölött már nincs

erdő, csak nyílt területek. Tehát az erdő egyre ritkul felfelé menet. Általában a terepek eléggé futhatóak, nem kövesek.

Az eredmények nem voltak túl érdekesek – mind a klasszikust, mind a középtávot ugyanazok a versenyzők nyerték: Marianne Andersen a nőknél és Audun Weltzien a férfiaknál.

A klasszikus táv nem volt olyan nagyon érdekes, főleg a női pálya nem. Ezt már nagyon sokszor megfigyeltem, hogy a pályakitűzők sokkal többet dolgoznak a férfi pályákon, azokon érdekesebbek a hosszú átmenetek. Ezen a versenyen is így történt. Ha kivettek volna egy-két pontot a pálya közepén, akkor érdekes is lett volna. A pálya legnehezebb része az utolsó 2 km-en volt, egy sziklás letörésekkel és teraszokkal tűzdelt oldalban, ahol sokan elszálltak. Jómagam is leültem 5 percet egy pont környékén, ami egyáltalán nem volt élvezetes mulatság, mert minden letörés egyformán nézett ki, és mivel ösvények és utak ezeken a terepeken nem léteznek, ezért nagyon nehéz volt felismerni hogy hol is voltam.

A középtáv selejtezőt ugyanazon a terepen rendezték mint a klasszikust, a pályák vége azon a napon is ugyanazon a köves letöréses oldalban ment, mint a klasszikuson. Minden csoportból 12-en mentek tovább a döntőbe.

A középtáv döntő Tromsøhoz közelebb volt és három különböző terepféléből állt. A pályakitűző ezt ügyesen ki is használta, a pályák változatosak voltak, és emiatt sokan is hibáztak. A térképről első ránézésre nem látszik, hogy milyen a láthatóság a térkép különböző részein, hiszen a láthatóságot nem szokás ábrázolni. Viszont a láthatósági viszonyok nagyon sokat számítanak ezeken az útnélküli terepeken. A pálya első fele egy alacsonyabb és sűrűbb nyíres oldalban ment, itt nagyon sokan hibáztak bőven. Ezután következett egy majdnem teljesen lapos, és majdnem teljesen nyílt részletgazdag terület, ahol rengeteg volt a mocsár, tócsa és kis kúp, helyenként nyílt, máshol fával benőtt, szóval nagyon változatos terület. Az átfutópont után meg újra bekerültünk az erdőbe, ahol helyenként köves volt a talaj. Izgalmas volt, elejétől végéig. Mellékelem a női középtávú pályát.

A váltóverseny a középtáv döntő terepeinek egy részét használta, meg az út másik oldalán elterülő terepet. Ezen a napon is változatos volt a terep és a pálya-vezetés, hibázni lehetett a sűrűbb részeken is, meg a nyílt részeken is. Ezen a napon a nők kategóriáját Fredrikstad, a férfiakét meg a Tyrving nyerte.

Fey Zsuzsa

A verseny honlapja: <http://www.o-nm2008.no/>

Eredmények: <http://www.o-nm2008.no/?go=page&id=63>

Pályák: <http://www.o-nm2008.no/?go=page&id=64>

Színes Norvég bajnokság

SCHÖNVISZKY GYÖRGY 70 ÉVES

Az 1950-es évek ifjú tehetsége, a '60-as évek fenegyereke, aki 18 felnőtt országos tájékozdási bajnoki címe mellett maratoni magyar bajnoki arannyal is büszkélkedhet, most lett 70 éves. Neve összeforrt a budapesti Spartacus nevével és sikereivel, amelynek fénykorában élversenyzője, majd szakosztályvezetője volt, de versenyrendezőként, térképhelyesbitőként még ma is fáradhatatlan robotosa. Küzdelmes életútja során volt része hangos sikerekben, elmarasztalásban, családi tragédiában. A tájékozdási futás iránti elkötelezettsége, mondhatni megszállottsága olyan példa, amit csak az követhet, aki képes egész életét a versenysportnak alárendelni. Szívósságát, kimeríthetetlennek tűnő akarateréjét, a háborús gyermekévek és két évvel idősebb bátya edzettek acélosa. A természet iránti szeretetet édesapjától örökölte.

Idősebb Schönviszky László több volt mint lelkes természetjáró. Barlang kutatóként, turista szakíróként szerzett nevet. Jellinek Jánossal közösen írta az első Országos síkalauz-t. A csákvári Bácskai-bárány-barlang feltárásában dr. Kadić Ottokár professzorral dolgozott együtt. Nem maradhatott ki a turista terepgyakorlatok rendezéséből sem, 1947-ben már fiait is magával vitte. A 11 éves Laci befért keresztapával egy csapatba, a kis Gyuri fateral ment, ő volt a seprű. A kirándulások folytatódtek, miközben a háború után bekövetkezett mélyreható politikai változások nem hagyták érintetlenül az ország sportéletét sem.

1952. május 1-én Gyurka is ott van apjával a Gutenberg téren lévő Omnia moziban a Szpartakusz Sport Egyesület alakuló gyűlésén. Majd 1953. november 7-én az Egyesület első nagy rendezvényén, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom emlékversenyen, de még mindig

csak kísérőként, nézőként. Jóllehet a Schönviszky fivérek ekkor már szorgos hallgatói a IX. kerületi TSB-n szervezett, Hatta Károly által vezetett térképolvasó tanfolyamnak, amely aztán december 6-án Balázskocsmá és Csúcs-hegy közötti vizsga versennyel zárult. A versenyre Gyurka egy vekkert vitt magával, az előírt részdőt beállította. A tejszerű ködben a Csordakútnál lévő állomást úgy találták meg, hogy a vekker csörömpölésére ijedtében megszólalt, ezzel felfedte magát a közelben rejtőzködő állomásbíró.

A következő, már felsőfokú tanfolyam azonnal, 1954. januárjában indult. Az eredmény nem maradt el. Különösen Laci lendült bele. Nagy meglepetésre 17 évesen megnyerte a Spartacus Országos Egyéni Természetjáró Bajnokságot, ezzel bejutott az OB-be, ahol a felnőttek között 17 évesen becsületesen helytállt, még hibával is 12. lett.

Gyurkának sem kellett sokáig várnia az oly annyira áhított sikerekre. 1955-ben rendeztek először Budapesti Ifjúsági Csapatbajnokságot. A 3 éjszakai és 3 nappali versenyből álló bajnokság igazi mesteriskola volt. Galgóczy István, a versenybíróság elnöke különös figyelmet fordított arra, hogy minden versenyt a beérkezések után kiértékeljen az ifikkel. A Schönviszky fivérek csapata a hatból négy versenyt megnyert, egyen elszálltak, egyen, ami pontértékesítő volt, csak kétfelé tudtak válni, mivel harmadik emberük nem tudott önállóan tájékozódni. Nem volt esélyük az összetett győzelemre, de a Mávag és a Szikra mögött így is harmadikok lettek.

1956. komoly változásokat hozott a természetjáró versenyzésben. A sietés büntetését eltörölték, ezzel megnyílt az út a tájékozdási futás kialakulása előtt. Gyurka bátya előtt nyerte meg a Spartacus

bajnokságot, így ő indulhatott az OB-n. Mindenáron bizonyítani akart. A bajnokságot október 12-14-én rendezték a Bakonyban, Alsóperepusztán, két éjszakai és egy nappali fordulóval. Az első éjszakai második lett Balogh Imre a Pesti Törekvés verhetetlennek bizonyuló versenyzője mögött. A második éjszakai is jól tartotta magát, de az értékeléskor jött a jeges zuhany. Hiába volt meg minden tépő cédulája, az ellenőrzőbíró egy pontját nem fogadta el. Arra hivatkozott, hogy a dobó cédulát nem találta. Nem tudták elhinni, hogy egy 17 éves gyerek veri a nagy neveket. A végső összesítésben így is ötödik lett. Hosszú versenyzői pályafutása alatt többször fegyelmezték, kizárták, eltiltották, ami miatt sok mindenről lemaradt, de mindezek közül ez az igazságtalan bírói döntés okozta a legnagyobb fájdalmat és keserűséget. De összeszedte magát, lelkesedése nem tört meg, az eset talán csak olaj volt a tűzre.

1957-ben azért inkább az ifi bajnokságon indultak, amit Engelmayer Ákossal és Ledniczky Zsigával meg is nyertek. Ebben az évben lett I. osztályú sportoló. Ekkor tűnt fel Skerletz Iván, aki 17 évesen a felnőttek között nyert egyéni OB-t. Kapcsolatuk az elkövetkező években erősödött meg, rivalizálásuk különös izgalmat hozott a versenyéletbe, későbbi együttműködésük a sportág fejlődését szolgálta.

1958-tól minden csapatversenyen ott van, már válogatott kerettag,

készül az OB-re, amit akkoriban egy selejtező előzött meg. A pilisszentléleki verseny azonban nem sikerült, csoportjában csak egy helyezésem múlt, hogy nem jutott be a döntőbe. Fájdalmában némi kárpótlás, hogy az OCSB-n másodikak lettek a MAFC mögött.

1959-ben az éjjel-nappali versenyként Kápolna-pusztán megrendezett Budapest Bajnokságot Horváth Lóri, az előző évi országos bajnok nyerte. Gyuri harmadik lett Jávoroka Péter, a Bp. Pedagógus érdemes sportolója mögött. Ekkor következett az OB, csupa nagybetűvel! Kisinócon a selejtező csoportot megnyerte. A döntőt Herend-Márkó térségében rendezték. Éjszaka csak Lóri végzett előtte, a nappalin Fehér Miklós a Gyöngyösi Pedagógus válogatottja volt a jobb, de Gyuri két második hellyel fölényesen nyerte a bajnokságot. Ezzel nagyon régi, mondhatni gyerekkori vágya teljesült. A kemény munka meghozta gyümölcsét. Aminek előzménye volt az is, hogy Balogh Tamás, aki ifi korában komolyan atletizált, 10 km gyaloglásban országos bajnokságot is nyert, egy jó éve már levitte Gyurit a Bp. Honvédba. Akkoriban még nem folyt a klubokban komolyabb futó edzés, ismeretlen volt a stopperóra. A Honvéd pedig még az atlétikán belül is a csúcs volt. Ott futott Iharos Sándor a többszörös világcsúcstartó és Rózsavölgyi István, egyetlen olimpiai érmes középfutónk! Szóval valami rendkívüli dolog volt rendszeresen ott edzeni, ami aztán ugrásszerűen javította az eredményeit.

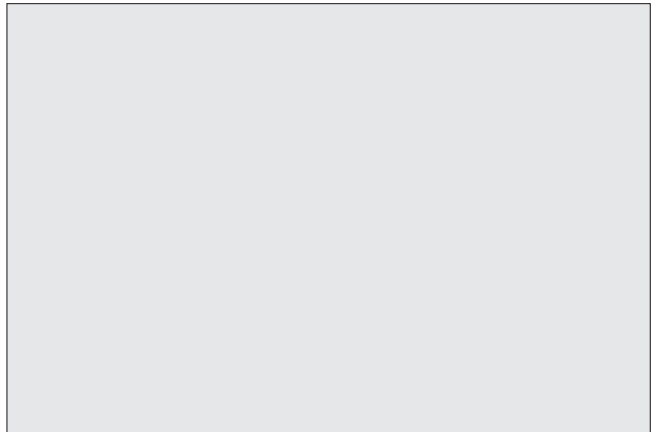
1960. hozta meg az első külföldi versenyt, Bulgáriába utazhatott a válogatottal. Érdemes sportoló lett, a versenyzők között már volt tekintélye. Hangos, lehengerlő kihívó fellépése miatt nem lehetett nem ismerni. Nevet is szerzett magának: a Rezesorrú, vagy egyszerűen csak Rezes. Volt Cu is, aztán ahogy szelődült már kedvesebben: Rezi. Csákerényben az OB-n biztos esélyesként állt rajthoz.

Éjjel második lett a nagy ellenfél, Horváth Loránd mögött. Nappal 6 perccel Lóri után rajtolt. Hamar utolérte, de az Öreg nem adta meg magát. Gyötörték, gyilkolták egymást. Mindketten keverésre játszottak, hogy a másik kiszálljon. Ez végül mindkettőjüknek sikerült. Nyert a nevető harmadik, Schönviszky László 7 helyezési ponttal.

1961-ben Lórinak sikerült még egy bajnokságot besöpörnie. A várgesztesi havas OB-n éjszaka Skerletz kapta az 1-es rajtszámot, ezzel minden esélyét elvesztette. Nyert Órsi András, aki másnap nagy mellénnyel, de rövid gatyában indult. Ez lett a veszte. Kifagyott. Különösen ott, ahol csak a férfiak tudnak. Fel kellett adnia. A nappalit Rezes megnyerte, ezzel feljött a 2. helyre. Ennél rosszabb eredményre akkoriban nemigen volt képes. Ebben az évben nyerte a Spartacus az OCSB-t. Először. Addig háromszor voltak másodikak a MAFC mögött, most fél helyezési ponttal jobbak lettek. Ezt a győzelmet páratlan sorozat követte. Zsinórban tízszer lett övék a csapatbajnoki cím!

1962-ben, az első Európa-bajnokság évében is jól mentek Gyurinak a versenyek. Maratonin 2:40-en belül

idővel megfutotta az I. osztályt. Ez idő tájt nagy önbizalom vagy inkább fölényes magabiztosság kezdte eltölteni a sparisokat. Általában már a verseny előtt megkezdtek az ellenfelek felörlését, a verseny után pedig a rendezők lebunkózása következett. Ekkoriban kezdett kiéleződni az ellentét a sportág kereteit adó természetbarát mozgalom és a versenyzői mentalitás között. A természetjáró beállítottságú rendező megpróbálta fegyelmezni az eltévededőket. Zárt alakzatban meneteltetett a szálláshelyre vagy ráirta a berajzoló térképre, hogy „Ne csak fuss, láss is!” Az elszakadás hívei pedig minden alkalmat megragadtak a „mocskos turisták” bosszantására. Ebben sparisok is jócskán kivették a részüket. Cserkész tréfának becézett szelemes átverésekkel, vagy dobhártyát repesztő közönséges bélfhangokkal sokkolták környezetüket, miközben jutasi őrmestereket megszégyenítő vaskos beszélésekkel igyekeztek földbe döngölni a riválist, a versenybírót egyaránt. Ezek után talán érthető, hogy nem mindenki szeretete őket igazán. Na és jött a norvég EB-re utazó válogatott összeállítása. Rezes először benne volt, aztán végül nem utazott. Hogy miért

1954. Térképolvasó túrán: Schönviszky Gyuri és Laci kockás ingben, közöttük hátul Hatta Károly

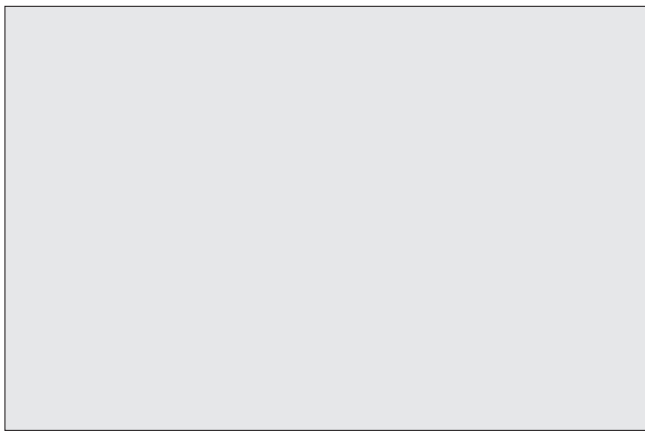
maradt ki arra magyarázat nem volt. Arra sem, hogy ki döntött így. Talán másnak kellett a hely?

Az EB tehát ugrott, de utána jött az OB. Rezes a rajt pillanatában tudta, hogy neki itt nyerni kell! És nyert! Megnyerte második egyéni bajnokságát. Később edzőként és csapatvezetőként is gyakran mondta nekünk: „Az fog nyerni itt, aki jobban akar! Most nektek kell jobban akarni!” és a spariskok még sokszor, nagyon sokszor nyertek.

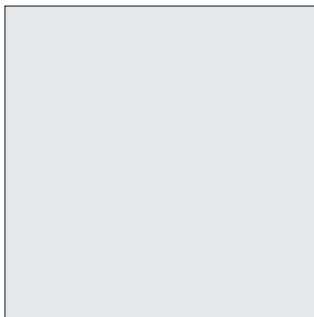
Versenyzési stílusa a kor szocialista eszményéhez illően a kollektív munkamegosztáson alapult. Az akkori 6-8 pontból álló pályákon a koválygókból igazi közösséget kovácsolt. Rendszeresen összegyűjtötte az előtte indulókat. A pont előtti kotráshoz csatasorba állította őket. Aki elsőnek vette észre a pontot – pontmegnevezés I. osztályú pályán akkoriban nem volt – az még büszke is lehetett arra, hogy segítette a nagy Rezesnek. Az utána rajtolók légüres térben versenyezhettek.

1963-ban Skerletz volt a legnagyobb ellenfél. Gromekkel góllövésre játszottak, hogy kettejük között ki győzi le többször a másikat. A verseny kb. döntetlenre végződött, de az OB-n Gromek nyert, még '64-ben is. Iván különös egyéniségét jól tükrözték azok a nevek, amiket filmszerepek alapján kapott. Gromek egy külföldi ügynök neve volt a Kopogd le a fán című vígjátékban. Ez volt az első amerikai film, amit a szocializmus építő Magyarországon bemutatnak. Mindenki tudta, hogy a „külföldi ügynök” csak szovjet kém lehet. A nevet pedig nem mástól mint Gromikó-tól, a szovjet külügyminisztertől kölcsönözték a film készítői.

A jó eredmények nyomán megnőtt a tájékozódási versenyzők tekintélye a Bp. Spartacusban. A szövetségi sportmozgalmat szervező OKISZ Sportosztály más sportágakéhoz hasonló körülményeket biztosított a szakosztálynak: volt pénz edzőtáborokra, a versenyeken rapidíjra,

1967-ben Rezes és a Bp. Spartacus csapata az összes létező országos bajnokságot megnyerte: Balogh Tamás, Peiker György edző, Skerletz Iván, Őrsi András, Papp Gyula tartalék és Schönviszky György

1964. A tanulás soha se ment a sport rovására, azért meglett a gépészmérnöki diploma

élsportolói juttatásra, külföldi útra és még jutott, nem is kevés az időközben nemzetközi rendezvénné váló November 7. emlékverseny méltó lebonyolítására. 1965-től volt sportállás is, amely lehetőséggel először Rezes és Gromek éltek, aki egy év kihagyást is vállalt azért, hogy a Spartacusba átigazolhasson.

Rezes 1961. óta gyótt arra, hogy kijusson Skandináviába. 1966-ban ez végre sikerült: magánútlevelel, szövetségi támogatással. Finnországba utaztak felkészülni az első VB-re, Monspart Saroltával, aki már 1964-ben hatodik lett a svájci EB-n. Ezen VB-n sem termett sok babér a magyaroknak, de itt hirdették ki, hogy 1968-ban az NDK

(Kelet-Németország) fogja rendezni VB-t. Ez a bejelentés feldobta a magyarokat. Rezes is rákapcsolt.

1967. tehát a kemény felkészülés évének indult. Rezes nagyon szeretett volna külföldön is nyerni, ez a tavaszi NDK-beli Kurt Schlosser emlékversenyen beteljesült. Sportpályafutásának ez az éve lett a legeredményesebb. Csomádon negyedik futóként győztesként érkezett az először megrendezett országos váltóbajnokság céljába. Biztosan nyerte a kétfordulós ivádi ONEB-et. Első lett az ugyancsak először megrendezett legendás fenyőfői OÉB-n. Gyenge kezdés után győzni tudott a Spartacus kipróbált legénységével a zalai OCSB-n is. Schönviszky György tehát a létező összes országos bajnoki címet megszerezte ebben az évben. Öröme mégsem volt maradéktalan. Az NDK-sok időközben visszaléptek a VB rendezésétől, mert minden pénzüket elvonták a '68-as olimpia miatt. Helyükbe a svédek ugrottak be. Az NDK VB-re még felszívta volna magát, így célt vesztett. A fiatal titánok nagyon nyomultak, de azért még volt benne elég erő akár egy újabb OB győzelemre is. Az 1968-as máza-szászvári országos egyéni bajnokság drámai küzdelmeit Hegedüs András örökölte meg a Tájéoló 1998/9. számá-

ban. Itt Rezes második lett Bozán mögött, de behozta klubtársát Örseit a VB utazó csapatába. A linköpingi VB-re már hátradrólve ment ki.

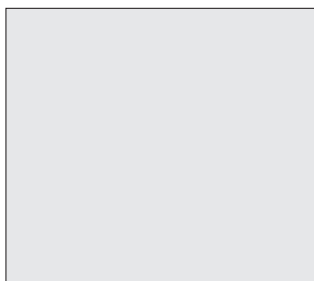
Ezt követően az egyéni sikereknél már jobban érdekelte a sportág fejlődése. A rendszeressé váló külföldi utakon, elsősorban a robbanásszerűen fejlődő O-Ringen-en azt figyelték milyen újításokat lehet behozni a Nov. 7.-re, hogyan lehetne ezt a rendezvényt még színvonalasabbá, még vonzóbbá tenni. Ebben a szakosztály minden tagja partner volt.

1968. év végén az Újpesti Dózsa megszűntette Tájékoztatói szakosztályát. Rezes mint jó szervező azonnal intézkedett és az egész csapatot átvette. Ekkor igazolt át Monspart Sarolta is a Bp. Pedagógusból, aki tovább emelte a Spartacus presztízsét. Örült minden segítségnek, amit a felkészüléséhez a Spari biztosítani tudott. Építette a női csapatot. Neki köszönhetően egyre emelkedett a Nov. 7. látogatottsága és a sportág ismertsége. A következő években is újabb és újabb élversenyzők érkeztek a Spartacusba, köztük e sorok írója is. A '70-es években az járta, hogy „Mindenki aki csak számít a tájékoztatóban az Sparis, vagy Sparis volt, vagy ezután lesz Sparis!”

Schönviszky Gyuri mint szakosztályvezető mai szóval jól mendezselt a csapatot. Hihetetlen kapcsolatrendszerével és jó emberismeretével szinte mindent elintézett. Igaz közben Saci világbajnok lett, így rá mindig lehetett hivatkozni. Rév Lajostól, a miniszteri rangban lévő OKISZ-KIOSZ elnöktől megszerezte a tabáni öltözőt. Regőczy Kálmán a Sportosztály vezetője és Moldoványi Gyula, akit a kívülállóak a Nov. 7. szervezőbizottság elnökéként ismerhettek meg, mindig önzetlenül segítették a tájékoztatósi futókat. Kálmán bácsi ugyan megjegyezte: „Te jöhetsz, kérhetsz, de egy évben csak egyszer gyere!” Skerletz Ivánnal, az 1970-ben megalakult MTF Sz főtítkárával a célokat

tekintve mindig 100%-os volt az összhang, legfeljebb a megvalósításban volt nézeteltérés. Iván mindenben sokkal óvatosabb volt Rezesnél. Székely Miklóstól a szétválás után is sok baráti tanácsot kapott Gyuri. Miklós, aki 1949. óta volt az MTSz főtítkára, felülről látott rá a magyar sportra és jobban tudta mibe érdemes befogni.

A '70-es évek elejéig a Spartacusnak egy nagy versenye volt, bár ezt is többnyire két helyszínen rendezték, külön a nemzetközit és külön a kis Nov. 7-et. Gyuri úgy érezte, hogy ez kevés. Többre van szükség és a klub meg is tudja csinálni. Először jött a Spartacus Éjszakai kupa, aztán a Hosszútávú, majd a Spartacus Tavaszai váltó. De volt Spartacus Háromtusa is. Legnagyobb sikere a szezonnyitó

1983. Nemzetközi Nov. 7. emlékverseny Sástó, apa és fia együtt rendez

hosszútávúnak lett. Rangot jelentett ezen a mezőnyrajtos erőpróban helytállni, ahol előfordult 5 km-es átmenet is. 1973-ban a BEAC ifik köszörogtek a rajtban, hogy indulhassanak, de az 50 térkép ki volt számolva. Aztán ebből lett a (tavaszi) Spartacus kupa, a hosszútávúkon kívül több más kategóriával. Gyuri 1974-ig még tagja volt a felnőtt csapatnak, további bajnokságokat gyűjtött, aztán jött Loch Feri, és Vekerdy Zoli.

Felejthetetlen élménye az 1976-os sikeres toborzás Nagyköváciban. December 16-án a fél falu ott volt a kultúrházban. Az iskolaigazgató szervezte, Saci beszélt, a tanácselnök elnökölt. A gyerekekkel aztán Éliás

Vili edző foglalkozott. De jöttek máshonnan is. Mindenkit érdekelt a tájékozódás. Érdemes volt csinálni! 1978-ban Saci kiszállt. Betegségével egy szép korszak ért véget. Nemsokára Rezs is feladta. Család, munka, építkezés nyomul előtérbe. Mindenféle zűrök, visszavonul. Fia a kis Gyuri 1981-től kezdett el komolyabban tájékozódni. Őt akarja csak segíteni. Bár ott van szinte minden Spartacus rendezvényen, az 1988-as Nov. 7. térképén már az ifjabb Schönviszky György nevét találjuk. A kis Gyuri a legjobb úton van, hogy átvegye a staféta botot. I. osztályú versenyző, junior bajnok, térképet helyesbít, pályát tűz ki. Az 1992-es Gém-hegyi Nov. 7. rendezésében ő a főszereplő. A versenyre azonban már nem érkezett meg. Október 16-án autóbalesetben véletlenül elhunyt. Fájdalom, tehetetlenség, zavar. Hosszú néma szünet.

1996. Rezes újra csatasorba áll. A gánti térkép készítésén kezd dolgozni. A fordulatszámot a következő évben kezdi felvenni, amikor rászáll a Gém-hegy terepére. Folytatni valamit, ami öt éve megszakadt. Először évente csak egy versenyt vállalt, aztán egyre több feladatot kapott. A Tavaszai, de különösen az Őszi Spartacus kupára még mindig sokan eljönnek. Külföldről is. Peo Bengtson-ék is, akikhez 40 éves kapcsolat fűzi. Nem szeretné, ha ez a szép, lassan 60 éves verseny sorozat megszakadna. Hosszú szünet után 2001-ben újra indítja a Dobogókői hegyifutó versenyt, amit 1961-ben Kővári Endre rendezett meg először. Ezzel a pályacsúcstartó Skerletz Ivánnak is emléket tudott állítani. Nem volt nehéz észrevennie, hogy a térképjavítók tábora egyre csökken, ő meg jól érzi magát a terepen. Idén kb. 100 napot volt kint, ebből 98-at a Vértesben, amit mind a spari versenyek előkészítésével töltött el. Hát ezt tessék utána csinálni!

Isten éltesse sokáig!

Bozán György

ÁTADTÁK AZ ÉV TÉRKÉPE DÍJAT

A gánti Vértés vendéglőben a fehér asztal melletti tájfutó-térképész találkozó keretében adták át az Év Térképe díjat, az Őszi Spartacus kupa szombatján. Két kitüntetett is volt Dénes Zoltán és Tóth Gábor. A részletekről a Tájéoló 2008/4. száma már beszámolt.

A díjakat átadó Bozán György röviden értékelte a tavalyi térképtermést és az idei évben érzékelhető folyamatokat: pozitívokat és negatívumokat egyaránt.

+ 2007-ben minden idők legtöbb térképe jelent meg, mintegy 260 darab és ez szám idén várhatóan még nőni fog, a terem tájfutás és a VB edzőtáborok térképei miatt. Oka az a rugalmasság, amit a számítógépes térképnyomtatás tesz lehetővé.

– Ezen térképek nagy része csak egymást átfedő kivágat, maguk a versenytérképek valójában egyre kisebbek. Az ismeretlen terepen való navigálás helyett a verseny egyre inkább csak körözés az autóparkoló közelében.

+ Nem számít már unikumnak

az ortofotó használata, akár ferde kivágat is lehet.

– Sajnos nagyon kevesen tudják a domborzatot javítani, pedig sokszor szükséges lenne.

+ Felértékelődtek az „új terepek”. Ezzel csalogatnak a kiírások.

– Hiányoznak viszont az új helyesbítők!

+ A bajnokságokra, komolyabb kupaversenyekre egyre gyakrabban kérnek fel „profi” helyesbítőket.

– A térkép készítésre mindig hiányzik a pénz. A helyesbítőktől sokan társadalmi munkát várnának és nincs fedezet a szükséges eszközökre sem.

+ Az MTFSz ígéretet tett a Térképbizottság vezetőjének, hogy jövőre már számíthatnak sportágfejlesztési támogatásra. Az Év Térképe díj ismét pénzjutalommal fog járni.

– Az MTFSz még erkölcsi elismerést sem adott térkép helyesbítőnek, csak edzőnek, rendezőnek, sportvezetőnek.

Eredmény: ritkán születik olyan minőségű térkép, amit a helyesbítő készíteni tudna, hanem csak olyan amennyire a rendelkezésre álló pénzből telik.

Sok érdekes vélemény, információ hangzott el az ebédet követő kötetlen beszélgetésen.

A VB-re várhatóan kb. 60 edző-térkép készül számítógépes nyomtatéként, a gyűjtőknek aligha fog jutni belőlük.

A diaktájfutó „térkép” sokszor Észak és méretarány nélkül készül – a Google-ból. Ne csak az MTFSz logó feltüntetése legyen a követelmény!

Lehet, hogy a jövő útja a lézerszkenelés – fotogrammetria helyett. Persze itt is nagyon fontos a kiértékelés, a rengeteg részlet között kell tudni válogatni. A szintvonalakat jól kihozza. Svájcban már alkalmazták.

Az 1983-as VB-re volt egyedi berepülés, sőt egy évvel korábban a felkészüléshez csinálták meg a Zsíros-hegy kiértékelését. A mostani VB-be már nem fért be a fotogrammetria. Pedig lenne értelme több tájfutó terepet egy felszállással berepülni. Az öt, illetve már három évente készülő ortofotók sajnos mind vegetációs időszakban készülnek, nekünk meg pont lombtalan felvételek kellenének.

A Civertán Bt. nekünk is készíthetne légifelvételeket. Van egy személygépkocsi tetején szállítható kis helikopterük. Ott száll fel, ahol szeretnénk, úgy 50 ezerből kijöhetne egy kiszállás.

Foglaljuk talán össze a lényegét: *A térkép minősége egyenlő a hazai tájékozódás minőségével!*

Bozán György

Térképvásár

Új, nyomtatott **Gellért-hegy** térképek kaphatók az Ábel Kft-nél.

Nagyméretű, 1 : 4000-es 150 Ft/db

Kisméretű, 1 : 3000-es 80 Ft/db

Ezenkívül kapható még

Óbuda Belváros 100 Ft/db

Nép-sziget 1 Ft/db

Hajógyári-sziget: megegyezés szerint

Nagyobb mennyiségeknél kedvezmény!

Hegedüs Ábel, abel.terkep@chello.hu

20/91-14-014

rékpáros edzésekre Budapest környékén. Megrendezésre kerülnek az Országos és Budapest bajnokságok. A lelkesedés mellett, ami nélkül nem működhetne a szakág, elvileg és gyakorlatilag is fontos az anyagi támogatás, amit az MTFSZ és a BTFSZ nyújt a tájkerékpárosoknak. Budapest mellett az országban több helyen erős utánpótlásnevelés folyik (lelkes versenyzők és rendezők vannak Veszprémtől Miskolcig, Nagybátonytól Szegedig, Battonyától Nemesmedvesig, hogy Szombathelyről ne is beszéljek). Örvedetes, hogy MTB edzéseken nevelkedett, tájfutó múlttal nem vagy alig rendelkező fiatalok is bekapcsolódtak a sportágba. Én egyszer elmentem megnézni egy edzést. Kifejezetten versenyzésre irányuló, résztávós edzés volt, amatőr bringásnak esélye sem lett volna végigcsinálni. A több éves munka eredménye egyre jobban látszik. Anna mellett már Marcell

is azonnal felismerik az osztrák, cseh és szlovák edzők, versenyzők akár hátulról is, Koós Brigitt nem is említve. Az idei év nemzetközi mércével mérve is eredményesnek számít a tájkerékpárosoknak. Nagy létszámmal vettünk részt az EB-n és a VB-n és kísérversenyeiken. Ekkor érett meg bennünk a gondolat, hogy rendezzünk 2009-ben egy WRE futamot. Megpályáztuk és elnyertük a rendezés jogát. (infó:www.mtbo.hu). Ennek folytatásaként a következő 2-3 évben tájkerékpár versenysorozat rendezését tervezzük és megpályázzuk a 2012-es VB rendezését. A szükséges előkészítéseket, egyeztetéseket, a helyszínek kiválasztását, pályázatok írását megkezdtük, a tájkerékpár iránt lelkesedők számára nincs más feladat, mint megtalálni az egészséges összhangot a tájékozdási sportok között, és kinek-kinek kedve és tehetsége szerint készülni a megmérettetésre. **Mets M.**

„MTBO.HU”

Az első, kimondottan tájkerékpárversenyre készült térképet, „Kutyavár” néven közel húsz éve készítettem Rózsa Géza segítségével. Mintegy tíz évvel később Serdülő Világkupa futamokig jutott a versenyrendezésben, majd idén már harmadik éve ősszel és tavasszal, csütörtök délutánonként egy lelkes kis csapat gyűlik össze tájke-

HÓBAN KEZDTÜNK, HÓBAN ZÁRTUNK

Mirelit és Zimankó kupa

Brennbergbányán rendezte meg november 22.-23-án évadzáró versenyét a Soproni MAFC tájfutó szakosztálya. Ugyanebben az időben bonyolították le Dénes Zoliék Bócsa térségében a szintén hagyományos Boróka kupa versenyüket.

Visszatekintve az évad kezdetére elmondanám, hogy márciusban egy hirtelen a Mátrára zúdult hóvihár fogadta az első nagyobb ranglista versenyünket, a kétfutamos Nógrád Nagydíjat, majd most november derekán, hosszú hónapok természetszerű kimaradását követően az esemény újfent megismétlődött, nagy mennyiségű hó zúdult a brennbergi terepre.

Így már ez első napi verseny hű volt a nevéhez, hát még a második napi, az még jobban passzolt a hideghez, hiszen másnap már szélviharral is megspékelten igen zord hideg idő fogadott bennünket.

A Mirelit kupát a környékbeli versenyzőkön kívül igen sok osztrák tájfutó is megtisztelte. A versenyt a Brennberg–Kuruc-kereszt M=1:10 000 méretarányú térképen, 18 életkori kategóriában bonyolították le kartonos, lyukasztós módszerrel. Jelentkezéskor Koleszár Katalin mindenki gondját, baját rendkívüli gyorsasággal orvosolta. A rajtot a két nap mindenesei, Melkes Tóni és Margittai Endre végezték, állandó kétnyelvű tájékoztatással, míg a célban Molnár Tibcsi nemcsak időméréssel, hanem a teakészítés mellett a bográcsgulyás elkészítésével is bibelődött.

Első nap a mezőny végén indulva érdekes volt tapasztalnom, hogy a hóban lerakott nyomok az átmenetek során több esetben igencsak eltértek az optimális útvonaltól. Eleinte követtem ezeket, aztán inkább leléptem a nagy hóba, veszemre, mert ugye alatta nem volt látható a terep egyenetlensége, így könnyen nagyokat eshe-

tett az ember. Bizony nem csak én, de más is sűrű botlásokról, szerencsés bukásokról számolt be a kultúrotthonban lévő célban. Eredményhirdetéskor kiderült, kik állhatnak fel ezúttal a dobogó legmagasabb fokára. Ők a következők voltak: Erik Simkovic, OLC (F21), Jakus Zoltán, Futárok (F2BR), Henrik Sutz, OLC (F18), Philipp Schiel, OLC(F16), Erdős Márton, ZTC (F14), Marótiné Kasichnitz Krisztina (Nyílt) Wengrin Ágnes, TTE (N21), Horváth Magda, TTE (N21BR), Pózna Diána, VBT (N18), Anna Simkovic, OLC (N16), Faggyas Eszter, TTE (N 14), Faggyas Petra, TTE (N12), Plajer Lajos, SMAFC (F35), Jozep Fedor, Pezinok (F45), Erwin Schweifer (F55).

Néhány erdész tájfutónak az OEE szakosztály tagegyületének képviselői a versenyt követő nap koraestjén, a Hegykői termálfürdő látogatását követően, a közeli Tornácos vendéglő adott helyet. A pincehelyiség különtermében Gerely Ferenc értékelte az országos erdészeti egyesület tájfutó szakágának éves tevékenységét, majd az eseményfotók vászonra vetítése során Boros Zoltán, Horváth Magda, Cser Borbála, Wengrin Ágnes, Faggyas László, Zentai József, és Gerely Ferencné eleve-nítették fel az erdész, sí- és tájfutó nemzetközi versenyeken szerzett élményeiket. Az est közös vacsorával zárult. Az éjszakát Melkes Tóniék vendégházában Hegykőn töltötték el az erdész tájfutók.

Aztán hiába tették másnap késő délelőttre a rajtot, az időjárás csak

Felnőtt nőknél Fenyvesi Laura (KTK) nyert szoros küzdelem után Wengrin Ágnes (TTE) előtt

nem javult. Sőt napközben az éjszaka megvastagodott hólepel mellett a szél is feltámadt. A Zimankó kupán már kissé meg is csappant a résztvevők száma, de azért még félszáz fanatikus így is nekivágott a kijelölt, nem kis szintkülönbséget tartalmazó havas pályáknak.

Felnőtt férfiaknál ezúttal a ZTC-ben futó Maros Ervinnek jött ki a legjobban a lépés, fél perc előnyvel nyerte a küzdelmet az osztrák Matthias Poell előtt, míg a harmadik helyre ezúttal dr. Kovács Ferenc, PVSK került. Nőknél most Fenyvesi Laura, KTK végzett az élen, mögötte Wengrin Ágnes, illetve az osztrák Eva Ponweiser ért el dobogós helyezést.

F21Br-ben egy nagy bukást és kóválygást követően is nyerni tudtam, míg a hölgyeknél a soproni Bakos Barbara végzett az első helyen. Nyíltban Mohácsi Erik végzett az élen, míg

N12-ben a két Faggyas testvér közül ezúttal ha kevéssel is, de Réka volt a jobb. Minden további kategóriában ismételni tudott az első napi győztes. A rendezői tervek szerint jövőre már regionális rangsorolóként kívánják a versenynaptárba iktatni ezt a soproni két-napos, év végi tájfutó rendezvényt.

Zentai

RENDKÍVÜLI ESEMÉNYEK A DÉL-ALFÖLDI REGIONÁLIS BAJNOKSÁGON

Októberben, Bács-Kiskun megyében térképészkedve szereztem tudomást a Gera Tibi által összefogott dél-alföldi nyílt regionális nappali egyéni bajnokság lebonyolításáról. Beneveztem. A helyszínt Kiskunhalas felől az Imrehegy felé vezető összekötő út egyik leágazó földútjáról lehetett megközelíteni. Kora reggel az óriási ködben nem találtam a bóját. Már egy órája kerestem a verseny központját, elautózva többлитernyi üzemanyagot, amikor szegény ide, vagy oda, felhívtam a főrendezőt, hová is kell menni. Akkor még nem tudtam miért neki izgatottabb a hangja, mint nekem, de annyit sebtiben elmondott, biztos elvitték a vadászok az út menti jelző bóját, majd elküld valakit a közútra, újabb jelzéseket kirakni. Ezt követően már ketten figyeltük az Imrehegy-Kiskunhalas közötti úton a bója helyét, de újabb negyedóra elteltével sem sikerült fellelni. Én eleddig verseny helyszínt a szlovéniai Lipica Kupát kivéve még soha nem kerestem ennyi ideig.

Szerencsére a köd már kezdett felszállni, amikor az egyik „szvesés” hölgyet megpillantottuk, amint az újabb bóját helyezte ki az út mellé. Ezt követően több kilométert beutózva egy mély földúton végre rátaláltunk a verseny központjára. Akkor

további meglepő dolgokra derült fény. A vadászok, terepengedélyünk ellenére, ellepték a térséget és nemigen akartak Gera Tibi kérésének eleget tenni, hogy menjenek el a területéről. Ezt követően nem volt más, mint értesíteni a rendőrséget. Ha jól emlékszem azt mondták, Spiegl Jani is telefonom komolyan ráhátolt a terepen lévő vadászat vezetőjére, amikor végre azok szedték a sátorfájukat és elandalogtak a terepről. Emiatt egy jó órát csúszott a rajt, miközben a felszálló köd mögül már kibukott a nap, remek időt sejtve. Az is volt egész nap. Én F50-ben próbáltam szerencsét. A pálya felépítése annak ellenére, hogy utálok a sík vidéket, nagyon jó volt. Kis hiba mellett időben célba értem. Aztán, mint kiderült, a napi malőröknek ezzel még nem volt vége, ugyanis most az áramot termelő kis aggregátor mondta fel a szolgálatot.

Emiatt nem lehetett kinyomtatni a részeredményeket. Nem is nagyon hiányzott, mert a kellemes időben mindenki elbeszélgetett egymással, miközben türelmesen várta a végeredményeket. Ezt az egyik rendező hölgy a laptop képernyőjéről kiírta, így már az eredményhirdetés előtt mindenki tudomást szerezhetett futott időeredményéről, helyezéséről. Aztán egy regionális bajnoksághoz illő

eredményhirdetést követően mindenki elégedetten nyugtázva a sporteseményt indult haza.

Mint azt néhány nap múlva megtudtam, a verseny végeztével a szegediek szállítójárműve a homokban megfeneklett, ezért akkor a tűzoltóságot kellett értesíteni. Ők szabadították ki végül fogságából a szegedi autóbust és segítettek ki a több kilométerre lévő műútra.

Szóval, ha jövőre is ennyire izgalmas körítéssel lesz tele a Dél-Alföldi Regionális Nappali Bajnokság, akkor én biztosan benevezek rá.

A különös eseményekkel tarkított szép őszi napon végül az alábbiak szerezték meg a dél-alföldi regionális nappali egyéni bajnoki címetek.

FN10D Rác Zoltán, Szabó Dorina SZVSE, FN12C Hetényi Péter, Gubicza Viktória HTC, FN14B Düh Tamás Kalocsa, Polyák Renáta DAR, FN16B Vajda Balázs, Kakuk Zsófia SZVSE, FN21 B Dénes Zoltán Kalocsa, Balogh Piroska SZVSE, FN21BR Gál Norbert H. Gábor Áron SE, Csuka Dolli Ceglédi Bem Vasutas SE, FN40B Juhász Gábor HTC, Szerencsiné Csamangó Jusztina Pusztamérgesi DSK, F50B Zentai József Salg. Dornay, Rostás Irén HTC, F60B dr. Sindely Pál Szegedi Bokorugró SE.

Popey

ELŐFIZETÉS 2009-RE

Kedves Olvasók!

Jövőre a Tájéoló 10 alkalommal, egyenként 32 oldal terjedelemben fog megjelenni, amelyből 8 oldal lesz színes. Ezen felül változó terjedelemben a lap közepén közöljük a fontosabb versenyek eredményeit, a ranglistákat stb.

Az éves előfizetési díj 2009-ben **4900 Ft**, külföldre **7900 Ft**. Egy példány ára **550 Ft**.

Előfizetni félévre (5 számmra) is lehet.

Jövőre is lesz **DVD melléklet**, amely fotókat, illetve a 2009-es miskolci világbajnokságról készülő filmet fogja tartalmazni. A DVD melléklet költsége **1000 forint**.

Az előfizetési díjat az utolsó számhoz mellékelten csekken kérjük befizetni. A megrendelő nevét és címét olvashatóan, nyomtatott betűkkel kérjük felírni a csekkre. Ugyanezen a csekkben lehet a szokásos támogatásokat is befizetni, ebben az esetben a csekk „Közlemény” rovatába nem „Tájéoló előfizetés”-t, hanem „Támogatás”-t kell írni. A támogatás kategóriáit a Tájéoló 08/9. számának 7. oldalán közöljük. Az előfizetési díj átutalással is fizethető. **Számlaszám: 11705008-20411419 Budapesti Tájfutók Szövetsége**. Az év hátralévő versenyene, valamint a BTF SZ-ben és a téli rendezvényeken, edzéseken személyesen is előfizethető az újság. Várjuk az előfizetéseket!

VERSENYNAPTÁR

December						
H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Január						
H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
		1	2	3	4	
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Február						
H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	

Rövidítések:

Rangsorolók: /KoR/ kiemelt országos, /oR/ országos, /rR/ regionális, /-I/ nem rangsoroló; SI Sportident, R: rendező, Nh: nevezési határidő, C: nevezési cím, Nd: nevezési díj, H: helyszín, T: találkozó, VK: versenyközpont, K: kategóriák, Hsz.: helyszíni nevezés, I: információ.

Versenytavok: ht., nt., rnt., kt., sp. (hosszútávú, normáltávú, rövidített nt., középtávú, sprint)

KÜLFÖLDI VERSENYEK 2009

Jövőre is szép helyekre, vonzó terepekre juthat el az, aki bevállal egy-egy utazást a külföldi versenyekre. Mielőtt azonban néhány megjegyzést fűznék a versenynaptárhoz, fontos megemlíteni, hogy 2009 rólunk is szól. Második alkalommal rendez Magyarországon világbajnokságot, melynek sikere jórészt a sok-sok segítő tájfunak múlik. Akinek tehát kevés szabadsága van, javasolom, hogy azt augusztus végén vegye ki, s legyen részese a Miskolc központtal rendezett vb-nek – akár rendezőként, akár indulóként a nagy esemény kísérőrendezvényén, a Hungária Kupán.

A magyar vb-vel egy időben természetesen nem rendeznek sehol a környéken más versenyt, így az általában augusztus végén sorra kerülő versenyek időpontja módosul. De ennyire még ne szaladjunk előre. Télen szokás szerint a spanyol és a portugál versenyek dominálnak. Január végén akár 6 napot is lehet egyhuzamban, két versenyt letudva futkosni a gyönyörű, s ma már olcsón elérhető Madeirán, a Portugal O Meeting pedig egy kitűnő, viszonylag lapos, nyílt, de változatos sziklaalakzatokat felvonultató terepre kerül. Március elején szokás szerint a Mediterrán Bajnokság következik Dél-Olaszországban, a kora tavaszi versenyek közül pedig szintén a megszokott időpontban rendezik a dán Spring Cup-ot. Emellett Lipicával egy időben lesz még egy két napos (az első nap váltó, másnap középtáv rendszerű) német verseny, melynek előnye, hogy fapadossal olcsón elérhető, hiszen közel esik Frankfurt-Hahn repülőtérhez.

Március végére már alakult egy magyar különítmény, hogy részt vegyen a baszkföldi nyílt, karsztos terepeken megrendezésre kerülő Bizkaia Saria versenyen, hűsvétkor pedig ott a szokásos cseh homokkősziklás bolyongás, illetve az angolok JK versenye – utóbbit ezúttal Newcastle központtal rendezik meg, a sprint futam a

városban lesz. (De itt is megjegyezném, hogy az itthoni kínálat is pópec: kivételesen, a vb miatt hűsvétkor lesz az évek óta legnépszerűbb magyar verseny, a Postás: helyszín a Bükk, de lesz sprint is a sokak kedvencének számító egri belvárosban.) A hónap második felében a bajor erdők lehet felfedezni, illetve a svájci segítséggel rendezett bolgár verseny jöhet szóba.

A május elsejéig hosszú hétvégén az Alpok-Adria vonzza majd a nyugati megyéket, a helyszín nem rossz: a németországi Regensburg. Később persze néhány 100 kilométerrel odább következnek a 24 órás váltó is. Június utolsó hétvégéjén 3 év után ismét Fürstenfeld ad otthont a Thermenland Opennek, de ekkor van az a verseny is, melyre személy szerint régóta szívesen elmennék, de jövőre se jön össze: a grönlandi multság, melynél éjfélkor van a nulladó. Az első júliusi hétvégén bizonyára nem a szerb-horvát barátság jegyében lesz ugyanakkor a két ország legjelentősebb eseménye (a szerbet valószínűleg a magyar vb miatt tették el augusztus végére), a kalandvágyók és bő pénztárcájúak ugyanakkor Norvégiába is mehetnek, hogy kipróbálják a tájtutást a messzi északon, az éjfél nap alatt.

A junior vb kísérőversenyeként érdemes lehet elmenni a Dolomitok 5 naposra is. A nyár további részéből csak azt a három versenyt emelném ki, ami nincs minden évben: a skót 6 napost és a cseh Bohémiát két évente rendezik (igaz, utóbbinál a kima-radó években Jicin van), svájci hat napos pedig utóljára 3 éve volt. Egy nagy ugrás a tábla végére: már meghatározták a jövő évi iztambuli verseny időpontját is, ami már csak a többszintes nagybazarban történő éjjeli futás miatt is mindig emlékezetes. Természetesen a felsorolás nem teljes, inkább csak rövid kivonatot. Ahogy több infó érkezik a versenykről, illetve új kiírások tűnnek fel, jövőre visszatérünk rájuk.

Á.G.

Trofeo Casta Blanca	Spanyolország	febr. 13–15.
Portugal O Meeting	Portugália	febr. 21–24.
Mediterrán Bajnokság	Olaszország	febr. 27.–márc. 3.
Lipica Open	Szlovénia	márc. 14–15.
Early Spring Cup	Németország	márc. 14–15.
Spring Cup	Dánia	márc. 27–29.
Bizkaia Saria	Spanyolország	márc. 28–29.
Prágai Hűsvét	Csehország	ápr. 10–12.
Bayerischer Wald	Németország	ápr. 17–19.
Velikden 2009	Bulgária	ápr. 17–20.
Alpok-Adria Kupa	Németország	máj. 1–3.
Jukola	Finnország	jún. 13–14.
Croatia Open	Horvátország	júl. 3–7.
Kopaonik Open	Szerbia	júl. 3–7.
Midnattsolgaloppen	Norvégia	júl. 4–7.
Dolomitok 5 napos	Olaszország	júl. 5–12.
Finn 5 napos	Finnország	júl. 12–17.
O-ringén	Svédország	júl. 18–24.
OO Kupa	Szlovénia	júl. 22–26.
Swiss O Week	Svájc	aug. 2–8.
Skót 6 napos	Skócia	aug. 2–8.
Bohemia	Csehország	aug. 5–9.
Lengyel Nagydíj	Lengyelország	aug. 14–16.
Transylvania Open	Románia (Erdély)	aug. 28–30.
Istanbul 5 napos	Törökország	nov. 4–7.

VERSENYNAPTÁR (december 1–31.)

Internet info: www.mtfsz.hu (versenyek) és www.btfisz.hu (versenyek)

Kérés a rendezőkhoz: A következő lapszám tervezett megjelenési ideje: dec. 5 (lapzárta: nov. 25). A szokásos email-címre (argagygyu@t-online.hu) várjuk a nyílt téli edzések, ill. egyéb tájfunó rendezvényekről a rövid információt, megjelölve azt a honlap-, vagy email-címet, ahol bővebb információ található.

Vértesi edzés sorozat

Idén is megrendezik a vértési edzés sorozatot. Időpontok: november 29-étől kéthetente, vagyis: 2008. nov. 29., dec. 13., dec. 27. 2009. jan. 10., jan. 24., febr. 7., febr. 21.

Az edzéseket a korábbi években megszokott módon rendezzük, a részvételi díj is változatlan (500/200 Ft).

December 13. **Vértési edzés**

December 27. **Vértési edzés**

December 27.: **BÚÉK KUPA** /-/. R: MOM. H: Hárshegy (Budapest). T: 9.30-10.30 között Hűvösvölgyi Nagyrét, Bobci padjainál. Rajt: 10.30-tól. K: Női: 0-18, 19-35, 36-, Férfi: 0-18, 19-35, 36-. Nh.: minél hamarabb(a helyszínen jelentkezőknek esetleg nem jut térkép!). C: bobci@hotmail.com, vagy Borosznoki László 1126 Bp. Hollósy S. u. 20. fax: 06-1-3559290. Nd: 600Ft/fő. dugóka 200- Ft.

VERSENYNAPTÁR (2009. január 1.–február 21.)

Január 10. **Vértési edzés**

Január 17. **TEREMTÁJFUTÓ DIÁKOLIMPIA** /-/. R. BTFSZH: Gazdagrét-Törökugrató Általános Iskola 1118 Bp., Törökugrató u. 15. Megközelítés: www.torokugrato.hu. A Déli pályaudvartól induló piros 139-es autóbusszal. A Móricz Zsigmond körtérről induló piros 153- as autóbusszal . A Március 15. térről induló 8-as autóbusszal (Gazdagréti lakótelep végállomás., lefelé 10 perc gyalog, vagy a piros 139-es autóbusszal 4. megálló). A Gazdagréti Lakótelep - Etele tér - Móricz Zsigmond Körtér közötti körforgalmat bonyolító Újbuda-busszal. A létesítmény autóval a Budaörsi út - Gazdagréti út - Rétköz utca útvonalon közelíthető meg. K:Lány és Fiú: alsótagozatos, felsőtagozatos, középiskolás. Részvételi díj: nincs Díjazás: A kategóriák 1-3. helyezetteit díjazzuk (érem és oklevél). A résztvevők között ajándéktárgyakat sorsolunk ki. „0” idő: 10:00 Jelentkezés:9:30-tól a helyszínen. Az ellenőrzőpontokon Sportfident elektronikusan pontértést alkalmazunk, a résztvevők ingyenesen kölcsönözhetnek időmérő chip-eket.

Január 18. (vasárnap) **Ripszám Henrik emlékverseny.** 9.45 Koszorúzás a Ripszám emléktáblánál. 10.00 Ripszám Henrik emlékverseny. 12.00 Eredményhirdetés a Ripszám emléktáblánál.

Január 24. **Vértési edzés**

Február 4. **Évadnyitó parkverseny** (3Sz/1) R: BIMAHEV, Hsz. nev. Találkozó a Babits Mihály Gimnáziumban (1046 Tóth Aladár u. 16-18) Parkolás a Tóth Aladár u. végén. BKV: A gyors 20-as busz „ABC áruház” megállójától É-ra 300m. A 125-ös és 126-os busz „Gimnázium” megállójától K-re 100m. Jelentkezés 14.30–17.00, nevezési díj 400.–Ft, diák és nyugdíjas 200.–Ft. Térkép: Káposztásmegyer-DNy, 1: 4000/1m, 2009. január Benyomtatott térkép, A/4 genotherm elvehető. Kis papírbóják, zsírkréta, időmérés SI-vel. Pályazárás: 17.30 (napnyugta 16.50) Fűtött öltöző, ingyenes csomagmegőrzés, WC! Inf: Hegedűs Ábel 06/20-91-14-014, abel.terkep@chello.hu

Február 7. **Vértési edzés**

Február 11. **Második parkverseny** (3Sz/2) R: SIR, Kovács Zoltán, Hsz. nev.

Február 18. **Harmadik parkverseny** (3Sz/3) R: BIMAHEV, Bíró Aletta, Hsz. nev. Találkozó az Álmos vezér téri iskolában (öltöző, WC). Megközelíthető az Örs vezér teréről induló 82-es vagy 81-es tróval, az első megállótól 150 m, a 82-estől K-re, a 81-estől ÉK-re. Jelentkezés 14.30–17.00, nevezési díj 400.–Ft, diák és nyugdíjas 200.–Ft Térkép: Rákosfalva (Zugló), 1: 4000/1m, 2008. január Benyomtatott pályák, A/4 genotherm elvehető. Kis papírbóják, zsírkréta, időmérés SI-vel. Pályazárás: 17.30 (napnyugta 17.12) Az esetleges változások a Tájéoló 2009/2-es számában és a listán. Inf: Hegedűs Ábel 06/20-91-14-014, abel.terkep@chello.hu

Február 21. **Vértési edzés**

Színes Térképtörténeti térkép

KALANDJAIM A SÓGOROK HATÓSÁGAIVAL

Nagyritkán némi személyes élményt is megírok ebben a sorozatban, ezúttal a határok lebontása előtti határmenti élményeim. Némileg váratlanul ezek az ország nyugati peremén estek meg. A cikksorozat a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum támogatásával jön létre.

Az Ábel Térképészeti Kft. Szarvas András megbízásából egy Sopron környéki turistatérkép készítésébe fogott 1996-ban.

Mivel Sopron vidékének nagy része Trianon óta Ausztriához tartozik, a helyszínelendő terület jelentős része külföldre esett. Mint ismeretes, a Burgenland szék-helyének kiszemelt Sopron is csak nehezen „úsztta meg” az átcsatolást, kellett hozzá a rövid életű Lajtabánság stb., hogy kiírják a népszavazást. A voksoláson a Magyarországhoz tartozás mellett döntött a (jórészt német anyanyelvű) többség, amiért kiérdemelték a „leghűségesebb város” címet, amit a parlament törvénybe is iktatott. Hamarosan idetelepítették a Selmechányáról elmenekült Erdészeti és Bányászati Akadémiát, hogy azután 1949-ben a bányászati részleg a fejlődő iparvárosba, Miskolcra utazzon tovább. A 60 éves évfordulón a VB és a Hungária kupa kapcsán ide látogatók (a versenyzőpontok és a szállások zöme az egyetem területén lesz) megtekinthetik a gyönyörű Selmeci Emlékkönyvtárat az aranyásványokkal és a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum is rendez egy térképiállítást a főépületben a VB kapcsán.

Visszatérve a turistatérképre: Bécsben beszereztük az alaptérképeket és Tama (Szádeczky-Kardoss Tamás) soproni kiváló kapcsolatait kihasználva nekifogtunk a térképezésnek. Érdekes érzés volt az akkor még felismerhető (magyar) műszaki zár vonalán autózni (a kerétséket és őrtnyokat lebontották addigra, csak néhány hírközlési emléket tudtunk begyűjteni). Felkerestük a Páneurópai piknik emlékművét a határ mentén és meglepetten tapasztaltuk, hogy az osztrák bicikliút egy szakasza magyar területen vezet a volt „cserkészút” nyomvonalán. Másnap azután nekifogtam kibogozni a rejtelmet, Tama Fertőrákos környékén maradt gyalogosan helyszínelni, míg én kerékpárral elindultam Ausztriába. A Fertő partján lévő határátkelő csak tavasztól őszig üzemelt, de közelítve örömmel észleltem, hogy a határorók a gyalogosokat útlel felmutatásával simán átengedik, és nekem is sikerült az átkelés. A térképen látható bicikliúton indultam Meggyesről, ahol szintén ki volt írva, hogy az út télen nem használható, de kizárólag németül. Mivel mi nem tudtunk várni a térkép kiadásával, elindultam a

felderítésre. A határon és az emlékműnél (osztrák területen) álló katona sem szólt hozzám, ám a térképen piros kereszttel jelzett helyen egy szembejövő mikrobuszból kiugró ideges ember igazoltatott, majd biciklistül beszállított az autób. Útközben megállt mindkét katonánál és beszélt velük, azután levitt a határátkelőhöz is. Ott közben váltás volt, ezért a laktanyát is felkereste, ahol nyilván beszélt a leváltott határorrel, és bizonyára az összes bakát jól letolta. Az összecsengő adatok ellenére bevitték az őrsre és órákig ott tartottak. Részletekkel nem untatom a kedves olvasókat, volt magyarul (kicsit) beszélő tolmács, fényképezés különböző szögből, csempészek fotóalbumában azonosítási próba stb. Mindenáron azt akarták bebizonyítani, hogy csempészútvonalat akartam előkészíteni, eközben számos törvényteleneséget követtek el. Az általam használt térképet széttejték és a szövetbe dobták, a kaució meghatározását nem egyszerűséggel pénztárcám kiürítésével végezték stb. Sajnos egy kivételesen buta és rosszindulatú emberrel hozott össze a sors, így végül (miután a mikrobuszal, végigautóztunk az általam bejárni kívánt úton) elvittek a soproni határállomásra, és mint határsértőt átadták a magyaroknak. Itt kis híján előlről kezdődött az egész, de szerencsére, miután itt is egy órát vártattak, az egyik tisztben győzött a kíváncsiság és személyi igazolványomat lapozgatva meglátta benne, hogy tengerész voltam. Legott magához rendelt és meséltetni kezdett a tengeri élményekről, amit én a közeledő alkonyt látva nem nagy kedvvel, de megtettem. Szerencsére hamarosan elengedett, akkor mondjuk azt, hogy átvévedt felkiáltással, nyilván magának is sok munkát spórolva meg.

Utóhang 1 Mivel a térképet be kellett fejezni, nemsokára kocsival helyszíneltünk a térkép másik részén (német nyelvű megbízólevéllel felszerelve). Ekkor az autó állapot miatt kötöttek belénk kedves rendőrök, majdnem hasonló élményeket szerezve nekünk (akkor Vancsik Nándival kettesben voltunk). Végül valami kisebb hiány miatt büntettek meg jó alaposan, közben a fogalmi engedélyt, mivel volt benne két (hivatalos) javítás, barátságosan „ungarische Scheisse” címmel illette a közeg. Ekkor határoztam el, hogy egy darabig nem teszem be a lábam Ausztriába, amivel nyilván csak az ő céljaikat teljesítettem.

Utóhang 2 Néhány hónap múlva megkaptam az ítéletet a kismartoni bíróságtól, természetesen tele hazugsággal, amiben pont annyira büntettek, mint amennyit elszedtek tőlem anno. Elkezdtem fogalmazni a fellebbezést, de rájöttem, hogy végig egyedül voltam, tehát nincs esélyem egy tárgyaláson, hagytam a fenébe az egészet.

Utóhang 3 Nem álltam meg, hogy a legfrissebb (2005) topográfiai térkép részletét ne tegyem a térképünk mellé, a különbségeket mindenki látja.

Hegedűs Ábel térképész, HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum Térképtára, hegedus.abel@hm-him.hu

Hátsó borító